

A PAPOK ÉVE 2009-2010

Mire jó, hogy most már harmadik éve van valami elnevezése az esztendőnek? A Biblia évét követte Szent Pál éve, most pedig a Papok évét hirdette meg XVI. Benedek pápa. 2009. június 19-én Jézus Szíve ünnepén kezdődött és majd 2010. Jézus Szíve ünnepén ér véget. Ha jobban megnézzük ezt a három programot, akkor észrevehetjük, hogy nem véletlenül követik egymást. A Biblia évében a Szentírásra figyeltünk, azt a könyvet igyekeztünk jobban megismerni és megérteni, amelyben Isten üzenetét találjuk meg írásos formában. Szent Pál évében pedig az az apostol állt előttünk, aki egész életét az

evangélium hirdetésére szentelte, és legtöbbet tett azért, hogy Isten üzenete eljusson az emberekhez. Most pedig a papi szolgálatra a papokra, irányítjuk a figyelmünket, akiknek az a hivatásuk, hogy ma itt közöttünk hirdessék az evangéliumot, és kiszolgáltassák a szentségeket.

Ha ezt a sort együtt látjuk, akkor megértjük, hogy mire volt jó, mi volt a célja a Biblia évének, mi volt a haszna Szent Pál évének, és miért jó az, hogy most a papok évét tartjuk. Azért jó, hogy megértsük Isten ajándékait, hogy figyeljünk azokra, akik ennek az ajándékozó szeretetnek az eszközei, szol-

gái életünkben. Isten szeret minket és éltető ajándékait különböző módon juttatja el hozzánk. Isten gondoskodó szeretetének eszköze a Biblia, ennek volt hirdetője Szent Pál, és ennek szolgálói a papok. Ezért rendelte el XVI. Benedek pápa a Papok évét, hogy a papok és a hívek megértsék, milyen nagy ajándék, ha egy közösségnek vannak papjai, és kitüntetés, ha valakit Isten erre a szolgálatra választ. Ezért figyelünk ebben az évben különösen a papokra, és imádkozunk a papi hivatásokért.

Ennek az esztendőnek Vianney Szt. János, „a szent plébános” a védőszentje és példaképe. 150 évvel ezelőtt halt meg Franciaországba. Nem véletlenül éppen őt választotta a Szentatya a sok papi szent közül. Érdemes őt megismerni és elgondolkodni az életén, mert sok fontos útmutatást kapunk tőle, papok és hívek egyaránt. Olyan korban élt és munkálkodott, amikor nehéz idők jártak az egyházra és az emberekre. A francia forradalom idején papok és szerzetesek ezreit végezték ki vagy űzték el az országból, a hívek pedig csak nagy nehézségek árán vehettek részt a szentmisén, vagy járulhattak a szentáldozáshoz. Vianney Szent János is egész életében őrizte annak emlékét, hogy gyermekkorában a szülei készítették fel az elsősáldozásra, és úgy lett elsősáldozó, hogy egy pap, akit a hatóságok üldöztek, titokban jött el a házukba, és ott mutatta be a szentmisét. Megtapasztalta azt is, amikor közömbösség veszi körül a papokat. A napóleoni háború alatt a közkerkolcsók eldurvultak, és vallási közömbösség uralkodott.

Folytatás a második oldalon.

Az Újfehértói Egyházközség

Veni Sancte

Az élet szép – beszélgetés Anton Gost M.I. szerzetessel

Hazatért a Pócsi Szűzanya

Folytatás az első oldalról.

Ilyen körülmények között kezdte meg papi munkáját Arsban, a franciaországi Lyon melletti kis faluban. A falu lakói alig vettek róla tudomást, csak néhányan jártak templomba. Lenézték az egyszerű, szegényes papot, sőt olyanok is voltak, akik rágalmakkal illették. Őt azonban mindez nem tántorította el. A legnagyobb odaadással végezte munkáját, látogatta a betegeket, tanította a gyerekeket, azt a néhányat, akit össze tudott gyűjteni. Lelkiismeretesen tanította a felnőtteket, hosszú időt töltött a gyónatárszékben, hogy alkalmat adjon a gyónásra, és lassan-lassan a hívei is észrevették, hogy

egy szent ember él közöttük. Kezdték járni a szentmisékre, már nem a hibát keresték benne, hanem maguk is bűnbánatot tartottak. 41 évig volt plébánosa ennek a falunak, és ez a falu általa lett híres egész Franciaországban. Egyre többen jártak a szentmisékre, zárandokoltak hozzá az emberek messzi vidékekről is, hogy elvégezzék gyónásukat, hogy meghallgassák prédikációit. Ő maga a papi szolgálatot teljes odaadással végezte, az emberek pedig megértették, hogy milyen nagy ajándék, ha részt vehetnek a szentmisén, ha bűneiktől megszabadulhatnak a szentgyónásban, és útmutatást kapnak életük jobbá tételéhez. Vianney Szent

János szent papi élete ajándék volt az emberek számára, mert azt tette, amit a papszen telésben rá bízta, és ezt a szeretettel végezte, amit Isten szívetől tanult. Ő így vezette Istenhez az embereket, és így gyógyította a „betegeket”.

Mit tegyünk, mit tehetünk a papok évének sikeréért?

A papok évében örömmel fordítjuk figyelmünket azok felé, akik Isten ajándékait közvetítik nekünk. Mert a papság legmélyebb értelme ebben van.

Ezért imádkozzuk bizalommal az áldozás utáni imát.

Bosák Nándor, debrecen-nyírházi püspök

BÚCSÚK A PAPOK ÉVÉBEN

XVI. Benedek pápa a következő búcsúkat engedélyezte a Papok évére.

PAPOKNAK:

Teljes búcsú minden nap, ha bűnbánóan elvégzik a kitett vagy tabernákulumban őrzött Oltáriszentség előtt a zsolozsmából a Laudest vagy a Vesperást, és aznap Vianney Szent János példáját követve a hívek rendelkezésére állnak szentgyónásuk elvégzésére. Ezt a teljes búcsút a meghalt paptestvérekért is fel lehet ajánlani. A szokott feltételek: tiszta lélek, járuljanak szentáldozáshoz, és imádkozzanak a Szentatya szándékára. Részleges búcsút nyernek, – a meghalt papokért is felajánlható – ha bármilyen papokért végzendő egyháziilag jóváhagyott imát elmondanak.

HÍVEKNEK:

Teljes búcsút nyerhetnek az emlékévként a következő napokon:

– a papi év megnyitásakor, bezárásakor (2009. június 19., 2010. június 19.), Vianney Szent János halálának évfordulóján (2009. augusztus 4.), a Papok éve során minden első csütörtökön, és a helyi ordinárius által a hívek szükségére szerint kijelölt más napokon.

– ha aznap szentmisén vesznek részt, és azt a papokért ajánlják fel, és aznap jócselekedeteiket is erre a szándékre ajánlják fel. Szokott feltételek: szentségi gyónás, áldozás imádság a Szentatya szándékára.

Ajánlatos, hogy a lelkipásztorként működő papok ezeken a napokon maguk vezessék a hívek ájtatosságát, misézzenek és gyóntasanak.

Ugyanezt a teljes búcsút ugyanezen a napon elnyerhetik az öregek, betegek vagy igazolt okból otthonmaradók, ha megvetik a bűnt, és szándékukban áll az első adódó alkalommal a szokásos feltételt teljesíteni.

– ha a papok megszentelődéséért imádkoznak és

– szenvedésüket Istennek ajánlják Szűz Mária, az Apostolok Királynője által.

Részleges búcsút nyernek a hívek, valahányszor elmondanak öt Miatyánkot, Üdvözlégyet és Dicsőséget vagy bármilyen más egyháziilag erre a szándékra jóváhagyott imádságot Jézus Szentséges Szíve tiszteletére a papokért, hogy megőrizze őket az Úr tisztaságban és életszentségben.

IMA ÁLDOZÁS UTÁN A PAPOKÉRT

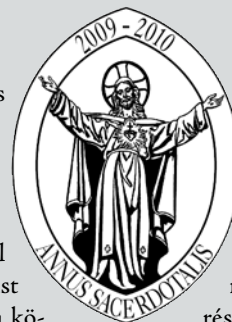
Úr Jézus, aki közénk jöttél
És életünk tápláléka lettél,
Hálát adunk neked minden kegyelmi
Ajándékodért, amivel a szentmisében
Megajándékoztál bennünket.
Köszönjük életet adó igéd
Tanító és bátorító szavát.
Köszönjük, hogy gyógyító erőddel
Valóságosan itt vagy közöttünk
Az Oltáriszentségben.
Kérünk, tarts meg mindnyájunkat
Szeretetedben és hűségben.
Áldd meg szolgáló papjainkat,
És támassz új hivatásokat.
Add, hogy mindig legyenek,
Akkor neked ajándékozzák életüket,
Közvetítik számunkra tanításodat,
Bemutatják a szentmisét,
És a szentségek kiszolgáltatásában
Mellétünk állnak életünk állomásain.
Hallgass meg minket, Urunk,
És áldd meg hívó népedet
Szent papokkal.
Ámen.

KAROLJ FEL EGY PAPOT!

A Pápai Missziós Művek Karolj fel egy papot! címmel mozgalmat indított a papság évében, melyet Vianney Szent János, az arsi plébános halálának 150. évfordulója alkalmából hirdetett meg XVI. Benedek pápa. A kezdeményezés célja, hogy a hívek mindennapi imával kísérjék lelkipásztoraikat és a szerzeteseket hivatásuk megélésében.

Egyének és csoportok ajánlhatják fel imádságaikat egy vagy több papért az egyházi hierarchia bármely fokán, szerzetesekért, lelkivezetőkért, hogy így támogassák őket Isten országáért végzett szolgálatukban.

II. János Pál pápa Redemptoris missio kezdetű enciklikájában ezt írja: „Az Egyház természeténél fogva missziós jellegű.” Ezért mindannyian – hívek és papok – utunkon egymás kezét fogva kell járnunk, küldetésünket egymást segítve kell folytatnunk. Ennek a közös célnak a megvalósításában laikusok, hívek, megkereszteltek és keresők mindnyájan részt tudunk venni – fogalmaz a „lelki kampányt” kezdeményező P. Madassery Sebestyén SVD, a Pápai Missziós Művek

magyarországi igazgatója. – Aki imádkozik egy papért vagy szerzetesért, saját lelki fejlődését is szolgálja, és nem marad el jutalma. Isten különleges módon megfizet minden jóakarató hívőnek, aki ebben a lelki kampányban részt vesz.

A hazai missziós központban várják a híradásokat az imacsoportok megalakulásáról és vállalásairól a pmmmisszio@gmail.com címen.

Magyar Kurír

A LÉLEKBELÁTÓ SZENT

Vianney Szent Jánost, arsi plébánost (1796-1859) Isten rendkívüli kegyelmi ajándéka tette képessé arra, hogy úgy olvasson a lelkében, mint egy nyitott könyvben. Előre látta az eseményeket, jól ismerte a legkülönbébb helyzeteket, sokan mégsem követték tanácsát, pedig a bekövetkezett események mind őt igazolták. Képes volt tisztán belelátni egy lélek mélységeibe, kiolvasni legbensőbb titkait, legrejtettebb gondolatait, és képes volt a legpontosabban megmondani, mi történhet vele.

XVI. Benedek pápa megítélése szerint itt olyan tudásról, bölcsességről van szó, ami a Szentlélektől származik, és az élő hit nyilvánvaló jutalma és gyümölcse. Az ars-i szent apostolkodásának hatása messzire kiterjed még halála után is.

A Szent arsi plébános lélekbélátó képessége évente százezer zárandókat vonzott a franciaországi kis faluba. Nappal gyóntatott, éjszaka vezekelt. Különösen szoros kapcsolatban állt a túlvilággal, és számtalanszor konkrét esetben kérte a tisztító tűzben szenvedő lelkekért az engesztelő imát.

A TISZTÍTÓTŰZBEN GYÖTRÖDŐKÉRT...

1859 elején Landreyt asszony, aki Lyonból jött, már elhagyta a gyóntatószéket, amikor Vianney plébános (még egyszer) visszahívta és megkérdezte.

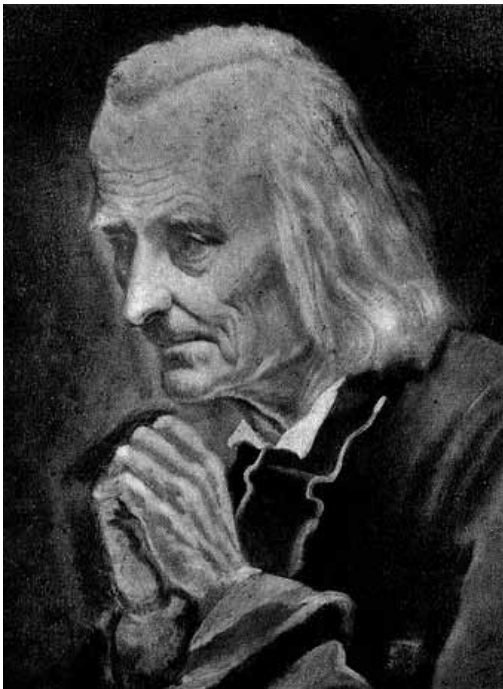
„Őn ugye sokat imádkozott Neyrand atyáért? Miért nem folytatja az imát?” Neyrand a hölgy régi gyóntatója volt, és három hónappal azelőtt halt meg. Néhány hét után a hölgy abbahagyta az érte mondott imákat, mivel azt gondolta, hogy ennél a szent papnál már erre nincs szükség. „Úgy gondoltam, hogy már a mennyországban van, ezért nem imádkoztam érte” – felelte a hölgy.

„Nem, gyermekem, amióta Ajaccioban meghalt, a tisztító tűzben gyötrődik, mivel gyónó gyermekeivel szemben túlságosan elnéző volt.” (51. dokumentum)

MENNYEI KAPCSOLATTARTÁS

Egy igen jámbor, Ball kanonok szerint nagyon megbízható hölgy így számol be:

„Nagy bizalommal voltam az arsi plébános iránt, akinek sok természetfeletti megvilágosítást köszönhetek. Egy napon, amikor feltártam előtte minden nyomorúságomat, felsőhajtottam. „Bárcsak minden nehézségemben azonnal tanáccsal fordulhatnék Önhöz! Nincs ilyen szerencsém, túlságosan nagyok a távolságok.” „Nos – válaszolta a szent – ha beszélni szeretne velem, egész egyszerűen küldje el hozzám az őrangyalát!” Megfogadtam ezt a jó tanácsot

és először akkor alkalmaztam, amikor egy különös nehézség komolyan próbára tett. Azután többször is elküldtem az őrangyalomat a szenthez egy-egy feladattal. Amikor végre szerencsém volt személyesen is találkozni, mosolyogva megjegyezte: „Tudja-e, hogy karácsonykor mennyire igénybe vett engem? Rengeteg dolgom volt, hogy beszéljek az őrangyalával. Tudja-e hányszor küldte hozzám? Tízszer volt itt.” Amikor utánagondoltam, megállapítottam, hogy az atyának jó az emlékezete. Nyilvánvaló, hogy egészen meghitt kapcsolatot tartott fenn a túlvilággal.

Az arsi plébános történeteiből számtalan példa igazolja, hogy a plébános gyakran nem áldoztatta meg a szentségekhez járó lát, konkrétan figyelmeztette őt az ebben akadályozó bűneire, mulasztására, szentgyónása elvégzésére. A példák során rádöbbenhetünk, hogy hitünk mennyire felszínes is lehet. Sokszor nem vesszük komolyan tettünk következményeit. Nem minden pap lát bele a lelkünkbe, de Isten és mi tudjuk, hogy mit követtünk el. Akinek meg nem gyónt súlyos bűne van, és szentáldozáshoz járul, nagyon súlyos bünt, szentségtörést követ el. Vannak, akik liberalizálják a bűnük súlyosságát, naivságból, tájékozatlanságból, kényelemből saját érzésükre hagyatkozva önmagukat felmentik a halálos bűn terhe alól, és szentségtörést követnek el. Nem vagyunk hozzászokva a kemény beszédhez. Hagyjuk, hogy a gyóntatónk döntsön ebben!

(Vianney Szent János gondolatai és elmélkedései, Monin abbé: Szól az Ars-i Szent)

IMRE ATYA VÁLASZOL

A Papok évében

„Többször voltam külföldön templomban, és azt mondták az ottani rokonaim, hogy ott már nem kell gyönni külön a papnak, lehet e nélkül is áldozni. Mi lesz, ha elfognak a papok? Lehet, hogy a papok éve segít valamit az egyházban?”

Kedves Olvasóm! Kérdéseivel és bizonytalanságával biztosan nincs egyedül, de azt előjáróban máris megjegyzem, hogy sajnos itthon is –tévésen– sokan gondolkodnak így az eukarisztia és a bűnbocsánat szentségéről.

Ami a szentgyónást illeti, sokan tévedésben vannak, mert a mise elején lévő közgyónás nem helyettesíti és nem teszi feleslegessé a személyes bűnbevallást és feloldozást. A nyugati országokban élő katolikusok egyrészt protestáns, másrészt liberális, harmadsorban individualista, egoista filozófiák tanítása nyomán feleslegesnek tartják a gyónást. Ez egy rossz gyakorlat. Ez kb. olyan, hogy rossz dolog az orvoshoz menni, mert megtalálja mondani, hogy beteg vagyok, változtatni kellene az életvitelimen, étkezési-italozási szokásaimon, vagy különben beteg leszek. A gyóntató pap a Szentlélek ereje által ugyanezt a lelki egészséget kívánja helyreállítani a gyónóban, akit a bűn megbérett. A II. Vatikáni Zsinat hangsúlyozta a világi hívek lelki nagykortúságát. Ezzel persze együtt jár a lelki felelősségtudat nagykortúsítása is. A szentmisében, a szentáldozáskor messziről látszik, hogy valaki csak véletlenül van jelen és csak „kicsámrog, mert ott élő oszتانak valamit”, avagy szívvel-lélekkel imádkozik, aktívan és áhitattal bekapcsolódik a közösség imájába.

Végül megnyugtatom, az idők végéig mindig lesznek papok, akik Krisztus ügyének szentelik életüket, és velünk vannak életünk állomásain”. (Lengyel és Írországon, Afrikában, Ázsiában ismeretlen fogalom a paphiány, mert ott élő, virágzó közösségek, telt házas szemináriumok működnek itt és most, napjainkban 2009-ben!)

Európában és hazánkban is viszont növekvő gond a papság hiánya. Olyan családokra, egyház-községekre, hívekre van szükség, akik vállalják az élet szolgálatát: gyermekeket szülnék és hitben nevelnek. Aztán szeretettel fogadják a kisgyermekeket a templomban, és bizonyos mértékig gyakorolják velük szemben a türelmet és nem szidják le azon nyomban. Amikor pedig imádkoznak papi, szerzetesi hivatásokért, hogy „a mi közösségünkben is szülessék”, - kérünk téged hallgass meg minket – válaszolják, de magukban ha hozzá teszik, hogy „de ne az én fiát”, „ne az én unokámat, hanem a szomszéd Bözsi unokáját”, akkor ne csodálkozzunk, hogy nem születnek nagy számban hivatások. Az emberek azt szokták mondani: milyen jól megy a papoknak: nem kell házat építeniük, családot fenntartaniuk, kocsijuk is van. Ha csak ennyi kellene a papsághoz, akkor miért nem tódulnak a szemináriumba az ifjak százai, miért nem küldik az anyák és a nagymamák a féltett csemetéjüket papnak? Hát miért nem akarják, hogy az ő gyerekeiknek is jól menjen a sora? Azért, mert sokan szerencsétlen és boldogtalan embereknek gondolják –tán még a templomos híveink között is-, a papok életét. Ugyanakkor ezt tudják és érzik a mai gyermekek és fiatalok is, hogy a papi hivatás felülről adatik, és Krisztus az, aki ma is meghív az ő követésére. Hitre, bátorságra, kitartásra van szükség ahhoz, hogy valakiből pap lehessen, továbbá a hívek erősítő imádsága, bátorító támogatása kell a hivatásban való megmaradáshoz is!

Ezt a lelki áldozatot kérem Öntől és minden kedves olvasótól egyaránt a meglévő papság és a hivatásukat kereső fiatalokért, akik remélhetőleg hamarosan a nyomunkba lépnek!

Juhász Imre, plébános

A VILÁG SZÉP...

Beszélgetés Anton Gots dr. M.I. szerzetessel

Anton Gots dr. kamilliánus szerzetes ebben az évben ad hálát lelkipásztorkodásának 50. évéért. Az elköteleződés már 1951-ben megfogalmazódott benne, amikor a szerzetesi hivatást választotta és belépett a Kamilliánus Rendbe, vállalva a betegek szolgálatát élete kockáztatása árán is.

A Papok évében különös tekintettel figyelünk a világról lemondó, életüket Istennek szentelő, a hívek szolgálatába álló papokra, szerzetesekre. Ha sorba vesszük a különböző hivatásokat, ez az a szolgálat, amelyben az ember lemond a világról. Ezért is vetődik fel elsőként a kérdés bennünk: mi volt az a szent pillanat, amikor megszületett a döntés.

A válasz nem könnyű. A jubileum kapcsán sokat gondolkodtam erről a pillanatról, a döntés megszületésének körülményeiről. Két válaszom van a kérdésre. 13 éves voltam, amikor a családban már jelen volt a szenvedés. Édesapám rákos beteg volt, 1945-ben 45 éves korában halt meg éhínség miatt. A betegségéből adódóan mindenféle étel nagy fájdalmat és szenvedést okozott neki. Láttam, ahogyan édesapám meghal előttünk, és láttam, ahogyan édesanyám a legnagyobb szeretettel, hűséggel ápolta őt. Később rádöbbsentem, mennyire meghatározóak voltak ezek a hónapok a hivatásválasztásomban. Ettől kezdve éreztem, hogy a papi hivatás az én hivatásom is. Amikor a kamilliánusokhoz kerültem, két fiatal atya hatása, Krisztushoz vezetése is megerősített hivatásválasztásomban.

Mosonszentjánoson született, majd Ausztriában nőtt fel.

Született magyar vagyok, de nagyon rosszul beszélek magyarul. 11 éves voltam, amikor a magyar kommunisták bennünket, svábokat, németeket kiűzték az országból, a családuknak átmenekülni Ausztriába. Osztrákként nőttem fel, tanulmányaimat is ott végeztem. 1951-ben beléptem a Kamilliánus Rendbe, 1955 szeptember 29-én örökfogadalmat tettem, majd a tanulmányaim befejezése után pappá szenteltek 1959. július 5-én Neusiedl am See-ben. Ezután mint fiatal pap 1976-ig tanítottam a kamilliánus gimnáziumban Losensteinleitenben, közben itt iskolaigazgatóként is működtem. 1976-tól pasztorális és szociális munkát végeztem mozgássérültek között Linz-Losensteinleitenben, majd lelkész-

ként szolgáltam 1995-ig Altenhofban. 1985-ig noviciusmester voltam Losensteinleitenben, majd 1991-ig betegpasztorációs referens Linzben.

A rendszerváltást megelőzően már foglalkozott Magyarországon a kamilliánus családok szervezésével. Ez mostanra az egész országot, sőt a határon túli területeket is behálózó mozgalommá fejlődött. 1995-ben áttelepült Magyarországra, és megalapította a Magyarországi Kamilliánus Rendet.

A rendszerváltás előtt is tartottam előadásokat, de főként 92-ben 93-ban nyugodtabban jöhettek a Szent Kamill Rend szellemiségében kurzusokat, levelező tanfolyamokat tartani. Kamilliánus családokat hoz-

„Nagyon magányosak az öregek ebben az országban”

tam létre. Egyre erősebb volt a vonzás, a hívás, hogy jöjjenek át ebbe az országba. A jó Isten egy trükköt használt. Voltak magyar fiatalok, köztük 4-5 pap, akik kamilliánus szerzetesek akartak lenni. Akkor küldtek ide Ausztriából, hogy itt létrehozzunk egy központot.

A nyíregyházi rendház országos központja

lett a rendnek. A hazánk északkeleti csücskében található nyírségi város vonzáskörzete szociálisan az ország leghátrányosabb területe.

Igen, ez volt az egyik oka a nyíregyházi letelepedésnek, valamint kihívásnak tartottam a fiatal egyházmegye pasztorális munkájához csatlakozni. Láttam, hogy itt nagyon kevés a szerzetes, és nagyon szimpatikus volt már akkor is Bosák Nándor megyéspüspök atya. 1995-ben alapítottuk meg a Magyarországi Kamilliánus Rendet.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye betegpasztorációs feladatát is ellátja, amely az egyházmegyén belüli 15-16 kórház lelkigondozói szolgálatának megszervezését jelenti. Mit jelent a betegeknek a kamilliánus családtagok jelenléte az intézményekben?

15 év alatt 105 kamilliánus család jött létre 2000 taggal. A laikus testvérek egy bevezető tanfolyam után kórházakba járnak beszélgetni, vigasztalni a betegeket. Vannak, akik önmaguktól látogatják a magányos betegeket a kórházban, meleg teát kávét, enni-valót visznek, és segítséget nyújtanak az embereknek. De ruhaosztásban is besegítenek. Ma is 16-18 tonna bútor-szállítmány érkezett, egy nap alatt minden gazdára talál a munkatársaink segítségével. Eddig kb. 8500 tonna szállítmány érkezett Ausztriából a kolostorba, amiből nemcsak ez a régió, hanem az ország más területén élő szükségű szenvedő családok, intézmények is részesülnek. Hetente 150 rászoruló ember tűnik fel a kolostor előtt pénteken délben, akkor van a kenyér-napunk, és 150 kg kenyeret osztunk ki.

A rendház vásárolja vagy a pékek ajánlják fel rendszeresen?

Nem a rendház. Én koldulni megyek rendszeresen Ausztriába, igaz, a kenyeret kedvezményesen kapjuk.

Egy társadalmat minősíti, ahogyan az idősebb generációról gondoskodik. Mint betegpasztorációval foglalkozó szerzetesnek mi a tapasztalata, milyen a magyar társadalom e tekintetben? Hogyan gondoskodunk betegeinkről, az idősebb generációról?

Nagyon magányosak az öregek ebben az országban. A fiatalok elmennek, magukra hagyva idős szüleiket, nagyszüleiket. Rendszeresen látogatjuk a magányosokat 30 városban, 19 intézményben. Nyíregyházán 5 szociális otthonba

járók szentmisét bemutatni. Nagyon fontos lelkipásztori feladatnak tartom az idősekkel való törődést, mivel ez itt egy objektív helyzet Magyarországon.

Minden évben karácsony előtt Grazból 14-15 tonna étellel teli nagy szállítmányt kapunk, és minden öreg embernek, kb. nyolcszázán lehetnek, átadunk egy karácsonyi csomagot.

Igen, Uram! Ez a címe annak az elmélkedéssorozatnak összefoglaló könyvének, amely a megjelenése óta 19 kiadást ért meg. Ezen kívül még több kiadványát olvashatjuk, ezekben a szenvedésről, szolgálati tapasztalatairól szól. A gondolatok abban a kritikus állapotban fogalmazódtak meg Önben, amikor nem volt biztos, hogy felépül-e súlyos betegségéből.

Gimnáziumi igazgató voltam, amikor a nyári szünetben lementem a tornaterembe és ott balesetet szenvedtem. A műtét során fertőzést kaptam, és két alkalommal kerültem a klinikai halál állapotába. Nagyon súlyos beteg voltam. A betegség végén kezdtem könyveket írni.

Ebben a könyvben megakadt a szemem az egyik fejezet: „Szép a világ” címén. Nem különösebben a körülményen, amelyben született ez a mondat. „A világ szép – ezen mit sem változtathatnak a „keresztöltések”...., „...kin-cseket rejt...”, egészében az emberért van... A világ nincs kihajítva saját meghatározatlan céltalan létébe. Isten vele van, célba irányítja

a madár röptét, és virraszt az ember akarata fölött...”

Hogyan jut el az ember egy ilyen szemlélethez, amikor tudatában van annak, hogy nem soha élhet?

Megtanultam beteg lenni, ez nagyon lassan ment. Nekem is fel kellett nőnem a betegségemhez. Akkor az ember hálás mindenért, az emberek jóságáért, a világ szépségéért. Amikor az 5-6. hónapban meg tudtam tenni az első lépéseket, nagyon hálás voltam. Mint papnak, vallásos embernek természetes volt az, hogy hálás szívvel reagálok a szenvedésre. Ezek a gondolatok valójában egy különleges eset kapcsán fogalmazódtak meg bennem.

„A világ szép, de a halál még szebb”

Egy kórteremben kb. húszan voltunk, én abba a sarokba kerültem, ahol a haldoklók fekvődték. Képeket vetítettek nekünk a csodálatos világról. A muzsika, a képek látványa még egyszer elmondta nekünk, hogy gyönyörű az Isten világa! Majd néhány perccel az előadás után nem messze tőlem egy ágyban meghalt egy férfi. Látni, hogyan hal meg egy ember egy modern kórházban, látni, hogy a tudomány tehetetlen, és nem tudod, te mikor kerülsz sorra, mikor kell elhagynod ezt a világot, ez Borzasztó élmény volt...., és mégis szép élni ebben a világban.

Félünk a szenvedéssel, testi, lelki fájdalommal járó haláltól. Mégsem érzem méltatlannak ezt a befejezést, hiszen Ön személyes tapasztalataiból, és szolgálatából adódóan számtalan esetben a haldoklók kezeit fogva kísérte őket a halál kapujáig, de mondhatjuk azt is, hogy az örök élet kapujáig. Gots atya! A szóban forgó könyvet olvasva érezhető, hogy hihetetlen mélységeken keresztül jutva fogalmazódott meg Önben az, amit a könyvben is leír, hogy „Mivel ez a világ szép, van valami még szebb. Mivel az élet nagyszerű, azért nyitott föl-felé, kész kitarulni nagyobb intenzitásra és tökéletességre. Ez történik meg a halálban.”

Az ember azt érzi, hogy a halál nem egy katasztrófa, hanem átmenet Istenhez. De tudnunk kell, hogy ott szebb lesz..., és ha az ember igent mond a keresztre, sőt a halálra, akkor ezzel a pozitív gondolattal hálás lesz a halálért is. Sok haldokló embernek fogtam a kezét az utolsó pillanatokban, és bátorítottam őket: testvérem tarts ki, szebb lesz neked ott az élet. ettől megnyugodtak. Volt egy nap, amikor a kórházban mint haldokló fekvődtem. Láttam, ahogyan jönnek hozzám elbúcsúzni az atyák, a provinciális atya, a testvérek, orvosok, de egészen nyugodt voltam. A második érzés, amit éreztem akkor, jöhet bármi, Isten kezében vagyok, és csak beleesni tudok az Isten kezébe a halálban.

„...A világ szép, de a halál még szebb.”

Kovács Ágnes

ÖRÖK- ÉS IDEIGLENES FOGADALOMTÉTEL NYÍREGYHÁZÁN

Maczák Béla örökfogadalmat, Keresztes Attila és Kovács Levente Gyula ideiglenes fogadalmat tettek Gregotsch Lénárd atya, az osztrák Kamilliánus Rendtartomány Főnöke előtt 2009. augusztus 30-án Nyíregyháza-borbányán a Kamilliánus Rendház templomában.

A fogadalom szövege így szól: „...én, Maczák Béla fogadalmat teszek Ön, Gregotsch Lénárd atya, az osztrák Kamilliánus Rendtartomány Főnöke előtt, mint az általános rendfőnök helyettese előtt, a testvérek és minden jelenlévő előtt, és fogadom, hogy az evangéliumi tanácsok szerint akarok élni. Ezért örökre fogadom Istennek, hogy a betegeket szolgálom akár életem kockáztatása árán is, tökéletes tisztaságban, szegénységben és engedelmisségben...”

„Gyógyítsd a betegeket, hirdesd az Evangéliumot!” (Lk 10.)

Maczák Béla 1980. május 16-án született Szentesen. Általános iskolába Dunakeszin járt, a gimnáziumot pedig Vácott. 1999-ben érettségizett. A Teológiai tanulmányait az Egri Szemináriumban és a Sapientia Szer-

zetesi Hittudományi Főiskolán végezte Budapestben, itt szerezte meg a diplomáját 2004-ben. Még ez év novemberében a Kamilliánus

Rendbe lépett. Noviciusként Bécsben szolgált, és itt tette le az első ideiglenes fogadalmát is. 2006. október 6-tól kórházlelkész asszisztensként munkálkodik Nyíregyházán a Jósza András Oktató Kórházban.

Maczák Béla M.I (Ministrantium Infirmis – A betegek szolgálói), kamilliánus szerzetest az előzetes tervek szerint 2010-ben szentelik pappá. Hivatásválasztással kapcsolatos kérdésünkre elmondta: a letisztult „igen”-hez az alapot a szülei vallásossága biztosította. Minden este 6 órakor együtt imádkozott a család, ma már a zsolozsmával kiegészítve. Mindegy, hogy hol voltak, ez soha nem maradt el. A televíziót is kikapcsolták. Szigorúan ragaszkodtak ehhez a jó szokáshoz. Ebben a nevelésben erősödött szociális érzékenysége is, ami a betegek szolgálatához vezette. Nem kell extra dolgot kitalálni a nevelésben. A szülők istenhite, a családi közös ima volt az alapja a hivatás megszületésének. Az elhatározás, hogy szerzetes lesz, már korábban megszületett benne, de a rendválasztásnál elsődleges szempont volt az egyházi rend szentségének a felvétele.

Szerk/Örömhír

KEDVES FIATALOK!

Elmúlt a nyár, a felhőtlen szórakozás ideje, eltelt egy év, és élményekben, ismeretekben gazdagabbak lettünk. Ismét szól a csengő, ami komoly munkára hív. Arra a munkára, amely minden diák szent kötelességei a tanulás.

Egy régi kínai mondás szerint: „Minden út, a leghosszabb is, az első lépés megtételével kezdődik, de mindegyiket meg kell tenni ahhoz, hogy célhoz is érjünk”.

Minden tanévben az első ilyen lépés a tanévnyitó. A közös munka fontosságát szeretném hangsúlyozni előttetek, közös munkára hívlak benneteket.

2000 ÉVES ÖRÖKSÉG

Közös a cél, amiért mi, tanárok, és diákok ide járunk az iskolába. Ti meg akartok tanulni valamit, nekünk pedig az a feladatunk, hogy ebben segítsünk nektek. Minden diákban jogosan vetődik fel a kérdés: milyen iskolában is tanulok? A válasz: KATOLIKUS ISKOLÁBAN!

A katolikus iskola kétezer éves európai és ezer éves magyar örökségre tekinthet vissza.

Egyházmegyénk, a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye zsinata a katolikus iskola feladatát a következőképpen határozza meg:

„A katolikus iskola feladata, hogy szintézist teremtsen egyfelől a műveltség és a hit, másfelől a hit és az élet között.”

Ezt úgy valósítja meg, hogy módszeresen átadja az emberi műveltséget és tudást, és közben az evangélium szellemében igyekszik növendékeiben kialakítani azokat az erényeket, melyek alkalmassá teszik őket, hogy tudásukat embertársaik javára és Isten országának építésére fordítsák.

A katolikus iskolák célja az ismeretek átadásán túl a gyermekek katolikus szellemű nevelése.”

A katolikus iskolákban a kötelező tantárgyak között szerepel a hitoktatás. A történelmi egyházaknak a katolikus iskolákban lehetőséget biztosítunk arra, hogy saját növendékeik hitoktatásáról gondoskodjanak.

Iskolánk többcélú, közös igazgatási intézmény. Ebben a tanévben indítjuk az első általános iskolai osztályunkat, így tanulóink 3 éves kortól 23 éves korig az intézmény falai között tanulhatnak.

Tagintézményeink: óvoda, általános iskola, szakközépiskola, érettségire épülő OKJ-képzés és kollégium.

KEDVES FIATALOK!

Vass Albert: Hagyaték című munkájában a következőket mondja:

„Tiszteld őseidet, mert rajtok keresztül nyertél életet, és örököltél Istent és Hazát!”

Ha e gondolatok tágabb értelmezésére, iskolai vetületére gondolunk, akkor iskolánk névadója, Szent László lovagkirály jut az eszünkbe, aki egyházmegyénk védőszentje is.

Iskolánk a Szent László nevet 1992-ben a rendszerváltást követően vette fel, amikor újra egyházi fenntartás alá került. László édesapja I. Béla volt, tehát apai ágon Árpád-házi magyar. Anyja II. Mieszkó lengyel fejedelem leánya. Édesanyjától örökölte vallásos lelkületét és Mária-tiszteletét, édesapjától pedig a férfias bátorságát.

Szintézis a műveltség és a hit, a hit és az élet között

SENTE LÁSZLÓ SZELLEMISSÉGÉBEN

László trónra kerülésével lezárul a Szent István halálát követő háborúkkal, trónviszályokkal, pogánylázadásokkal telített fél évszázados korszak, melyet a konszolidáció évei váltanak fel. Szent Lászlótól kezdve a magyar nemzet 900 éve áll őrt a nyugat határán a keleti világgal szemben.

Szent László valóban az egyik legkiemelkedőbb uralkodónk volt, hiszen a trónviszályoktól meggyengített hazánkat Közép-Európa gazdagon fejlődő nemzetei közé emelte.

Miért is mondom el, sorolom fel ezeket a történelmi tényeket? Meggyőződésem, hogy ezek a gondolatok, cselekedetek a mai ember számára is üzenetet hordoznak.

Remélem, most is vannak és lesznek olyan vezetőink, akik kivezetik az országot jelenlegi szorongatott helyzetéből.

Nekünk, pedagógusoknak, de a tanulóifjúságnak is méríteni kell Szent László szellemisségéből: a küzdeni tudásból, az embertársaink iránti tiszteletből, a hazaszeretetből, a keresztény erkölcs betartásából, a Szűzanya iránti tiszteletből – és még sorolhatnám.

Tanulni minden korban kellett a gyerekeknek, hogy okos, sőt bölcs felnőtté váljanak. Még a magyar királyfiakat és hercegeket is tanították, mégpedig vasfegyessel és nagy szigorral. Ők nem szervezett népiskolai képzésben vettek részt, hanem otthon tanul-

tak magántanároktól, általában bölcs szerzetesektől.

Első királyunkat, Szent Istvánt kiskorában Adalbert nevű szerzetes tanította, akiről az esztergomi bazilikát is elnevezték.

Közös munkánkra Isten áldásában reménykedve kérem névadónk, Szent László lovagkirály közbenjárását egy 1200 körüli verses imádsággal:

„Ó Szent László király,

Keresztény lovagoknak oszlopa,
Ó nagy erős reménye te nemzetednek,
Hű népedre tekints, hogyan áhít,
Ó, irgalmas, tenmagad is irgalmat nyervén,
Mindnyájunk üdvéért légy a mi közbenjárónk.”

Ezen gondolatok jegyében a 2009-2010-es tanévet megnyitom.

Rozinka Balázs igazgató
Szent László Szakközépiskola, Kollégium,
Általános Iskola és Óvoda/Kisvárdra

TÖBB, MINT KÉTEZER DIÁK KATOLIKUS ISKOLÁINKBAN

Tanévnyitó szentmisét mutatott be Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök Nyíregyházán a Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium kápolnájában. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területén három egyházmegyei fenntartású oktatási intézményben s a debreceni Miaszszonyunkról nevezett Szegény Iskolánövérkek által működtetett Svetits Intézetben ebben a tanévben összesen 79 osztályban 2 106 diák foglalja el a helyét az iskolapadokban.

Bosák Nándor püspök atya a tanévnyitó szentmise homíliájában a Genezáreti tavon viharba került tanítványok evangéliumi példájára utalva kiemelte: az iskolai tanév sem sétatautzás, hanem kemény helytállást kíván, komoly feladatot, kihívást jelent. Ahhoz, hogy a diákok megbecsüljék az Istentől kapott képességeket, be kell tartaniuk az Ő parancsait. A 10 parancsolat adja és mutatja meg az élet igazi értékét és irányát. Az egyházi iskolákban – jellegéből következően – az eszmény, az irány, a mérték nemcsak materiális szinteken mutatkozik meg, hanem az emberi élet mélyebb dimenzióját, mélységét is áthatja. Az élethez a társadalomban való helytálláshoz ezekre a kincsekre nélkülözhetetlen szükség van. Az egyházi iskola szellemisége az igazi életre készít fel.

MINDIG VAN, AKI SZILÁRDAN ÁLL

Megyesi Mária, az intézmény igazgatója az iskola ez évi – „Most újra feléledünk, mert ti szilárdan álltok az Úrban.” (1 Tessz 3,8) – jelmondatát szem előtt tartva hangsúlyozta, hogy mindig vannak, akik szilárdan állnak a hitben, akik erősek, szembenéznek a problémákkal, áldozatot hoznak, megoldásokat találnak. Példájukkal fel tudják ébreszteni a vágyat a gyengékben, hogy ők is újrakezdjenek. Felhívta a diákok figyelmét, hogy érezzék maguk mellett olyan társakat, akikben élő hit van, és tevékeny szeretettel fordulnak a másik felé.

A nevelők számára a jelmondat második részét „...mert ti is szilárdan álltok az Úrban” kiemelve, példaként állította a szilárd hitű, erős, szeretetteljes, egyszerre megértő, óvó, de követelményeket támasztó Szent Gellért püspököt, aki Imre herceget gyengédséggel vette körül, de szigorú nevelésben részesítette.

1014. TANÉV

A tanévnyitó szentmisén részt vett dr. Hoffmann Rózsa egyetemi docens, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Pedagógiai Intézetének vezetője, és Dr. Vinnai Győző főiskolai docens, önkormányzati képviselő is. Hoffmann Rózsa a diákokhoz szólva kiemelte: a boldogság elérése erőfeszítéssel jár, küzdeni kell érte. Teilhard de Chardin keresztény filozófus szerint háromféle boldogság van az ember életében. Van, aki ott marad a hegy lábánál, és egy idő után az unalom, a céltalanság boldogtalanságába zuhan. Vannak, akik eljutnak a hegy derekáig, de nem vállalják a további küzdelmet, és egy idő után ők is az el nem végzett feladat okozta lelkiismeretfurdalást élik meg. Azok a boldog emberek, akik a csúcsig eljutva közelebb kerülnek az éghez, az Istenhez, élvezik a tiszta levegőt, és földi boldogsággal tölti el őket az, hogy leküzdötték önmagukat.

1014. éve, 996-ban alapították meg a bencés szerzetesek az első kolostort és benne az első iskolájukat Szent Márton hegyén. Ezt követően évszázadokon keresztül a kereszténység tartotta fenn és működtette az iskolákat, amely tényre – Hoffmann Rózsa szerint – is méltán lehetünk büszkéek. 20 évvel ezelőtt ismét megnyitlak az egyházi iskolák kapui. Azóta az egyházi, katolikus iskolák virágzásnak

PILINSZKY JÁNOS:

VENI SANCTE...

Szeptemberben nyit az iskola. Van-e szebb a kezdet szépségénél? Mikor a sportpálya salakján a futók lekuporodnak a startvonalra, s vékonyka füstöt eresztve eldördül az indítópisztoly? Szabad a pálya, s ismeretlen!

Sose fogom elfelejteni az új könyvek, az új tanárok, az új tantárgyak keltette bizonytalan izgalmat. Iskolaév kezdetén csaknem mindig verőfényes volt az idő, afféle „megbízható” szeptemberi ragyogás fogadott.

Minden érkező gyerek jelentett valami meglepetést. Volt, aki egyetlen nyáron fejjel magasabbra nőtt, volt, aki szerencsenfeketére barnult, s volt, akin éppen az volt a meglepő, hogy semmit se változott. De valami újat mindenki hozott magával: nyári emlékeket, s a viszontlátás örömet.

indultak, hiszen az adatok is bizonyítják, hogy a születési ráta csökkenésének ellenére is egyre több szülő választja gyermekének a keresztény felekezetű iskolákat.

Bosák Nándor egyházmegyei püspök augusztus 31-én a kisvárdai Szent László Szakközépiskola, Kollégium, Általános Iskola és Óvoda tanévnyitó ünnepségen is részt vett.

Kovács Ágnes

ÚJFEHÉRTŐ KÉT MEGYE HATÁRÁN

Újfehértó Szabolcs–Szatmár–Bereg és Hajdú–Bihar megye határán helyezkedik el, nevét a határában lévő szikes tóról kapta. A XIV-XV. században, ezen a helyen három település volt: Szegegyháza, Bót, Micske. Mindhárom egyházas hely. Bót Szent Mihály templomát és Márton nevű papját 1332-ben említik. 1610 táján Báthory Gábor rác telepeseket hozott, s ekkor Ráczfehértó volt a neve. Az 1734. évi összeírás szerint a falu régi katolikus templomát a reformátusok használták. A katolikus egyház újjászervezését Barkóczy püspök 1749-ben kezdeményezte, de a reformátusok ezt megakadályozták. 1767-ben Veszprémi László, olaszliszkai plébános adományából Czíkó Mihály helyi katolikus földesúr kápolnát építtetett, így Eszterházy püspök Újfehértót önálló plébániává nyilvánította.

KEZDETEN...

Első plébánosa Sasvári Antal volt. 1776-ban a kápolna összedőlt. Három évtizedig a szentmiséket a Czíkó-kúria egyik szobájában tartották. Új templom építéséhez - Aurer Pál debreceni építészszel - 1804-ben kezdtek, és a templomot 1812. nov. 26-án szentelték fel Minden-szentek tiszteletére. A torony csak 1814-ben készült el. 1901-ben Burgfeld Ferenc egri mester egymanuális, 8 regiszteres orgonát készített a templomnak. A plébániaház, melyet Czíkó Mihály földesúr építtetett 1771-ben, 1843-ra lakhatatlanná vált. Újat 1846-48-ban építettek. A templomot utoljára 2001-ben renoválták. A liturgikus teret 1973-ban alakították ki, Gondos István plébános atya idejében, aki törekedett arra is, hogy összefogja a közösségeket elsősorban a fiatalokat. Hittantermet alakított ki a templom sekrestyéjében. A templom titulusa 1990 óta Magyarok Nagyasszonya. A 160 éves plébánia épületét utoljára 1999-ben renoválták. A templomkertben 1962-ben létesített lourdes-i barlang található. Egy kőkereszt áll a templomnál, kettő a temetőben, egy a nyíregyházi úton.

A MÚLT ÉRTÉKEI A JELENBEN

Az Újfehértói Római Katolikus Egyházközség papjai a filiákban, Hajdúdorogon, Hajdúnánáson, Hajdúhadházon, Tégláson és Kálmánházaán látanak el szolgálatot. Az elmúlt közel hatszáz év alatt mindig nagy feladat várt az Újfehértóra érkező papokra. Kezdetekben fő feladatuk volt megalapozni, megteremteni az egyházközséget, templomot, plébániát építeni, majd megtartani a közösséget, új lehetőségekkel szolgálni, építeni az itteni egyházközséget. Minden ideérkező plébános és káplán atya az „élő egyház” építésére törekedett. A lelkeségi csoportok, a mozgalmak létrejötte ebben az egyházközségben is megújulást, új színt jelentett. A Rózsafüzértársulat imái nagyon fontosak az egyházközség életében. A

Fokoláre mozgalom Újfehértón 1979-ben jött létre Balog Gyula atya vezetésével. Az Árpád-házi Szent Erzsébet Kamilliánus Család Újfehértón, elsők között az egyházmegyében 1992 őszén alakult meg.

A Cursillo-mozgalom megalapítója, életre hívója 2000-ben Linzenbold József esperes-plébános atya volt. Közösségi házunk megépítése, valamint az egyházközség és a filiák honlapjának beindítása is az ő nevéhez fűződik. József atya kezdeményezte a ma már 10 éves kapcsolatot svájci testvérvárosunkkal, Menzikenkel is. E jó kapcsolatot igyekszünk a jövőben is ápolni velük.

Mára már hagyomány a gyerekek táboroztatása, a cursillós családok közös nyári kirándulása, az ünnepek előtti közös játszóházak és ajándékkészítések, a jótékonyági bálók rendezése, a rendszeres zárándoklatok szervezése, lelkigyakorlatok tartása a plé-

bániai közösségeink számára, havonta az elsőpénteki egész napos szentségimádás, a templombúcsú, az akolitus rendszeres szolgálata, házaspárok, családok szolgálata a szentmiséken. A közösségi házban az egyházi iskolások számára lelkigyakorlatokon fogadjuk a diákokat. A csak férfiak által mondott kereszttút végzésével a férfiak jelenlétének az egyházba való visszatérését szeretnénk hangsúlyozni. Lehetne oldalakon sorolni, hogy mi minden fontos dolog van az egyházközség életében, hasonlóan a más plébániákon folyó élet-hez. Mindez a közösség megteremtését, és a kereszténység közösségben való megélését szolgálja. A jelenlegi papok és hívek feladata megtartani a múlt értékeit, a jelenben megteremtve a jövő alapjait.

A JÖVŐ TERVEI

Az Újfehértói Egyházközség jelenlegi plébánosa Juhász Imre atya. Egy éve érkezett az egyházközség élére. Elődeihez hasonlóan törekszik arra, hogy minden világi hívő megtalálja az igényeinek megfelelő közösséget. Ideérkezése után röviddel megalakult az egyházközségi énekkar is. Az első városi kereszttút is a nevéhez fűződik, amely, reméljük, hagyományteremtő lesz. A cserkészletben a gyerekek számára újabb területeket, lehetőségeket ajánl és szervez a kereszténység megélésére. A nagyobb fiatalokat és felnőtteket a Kolping szellemiséggel szeretné megismertetni. Évekkel ezelőtt a Máriás lányok beöltözve mindig ott voltak minden egyházi ünnepen. Szeretné, ha újra feléledne ez a fiatal keresztény lányokat összefogó régi hagyomány. A katekumenátus folytatása, esetleg egy katolikus nyugdíjas klub újabb emberek előtt nyitná meg a lehetőséget, hogy az egyházközség egy kis közösségének tagjává lehessenek. További tervek között szerepel a templom teljes külső rekonstrukciója, valamint toronyóra beüzemeltetése. A plébánia 160 éves épületének külső felújítása, az évforduló méltó megünneplésének előkészületei folynak, amelyet ősszel tart majd az egyházközség. A továbbiakban a Papok évében minden hónapban meghívunk egy papot, azokat, akik már szolgáltak az elmúlt időszakban Újfehértón vagy itt születtek. Évek óta szentelnek fel pappá Újfehértóról származó fiatal is. Ez az „ajándék” tizenegy pap előadását is jelenti, amely az itteni hívek épülését szolgálja majd. Böven vannak előttünk álló feladatok és elképzelések a jövőt illetően.

Hálával gondolunk ma, a XXI. században a XIV. századi Márton nevű papra, akit a történelmi feljegyzések megemlítenek 1332-ből, és aki szerepet játszott az újfehértói egyházközség alapításában. Hiszen hét évszázaddal ezelőtt a ma is élő egyház alapjait rakta le itt Újfehértón, amelyre mi is Isten kegyelméből élő közösségként építhetünk.

Zsirosné Seres Judit

AZ ÉLET ATTÓL SZÉP, HOGY ODAADHATÓ

Héri Attila kispap gondolatai

Héri Attila vagyok, a Debrecen-Nyíregyházi egyházmegye kispapja. Most kezdem első évemet az egri szemináriumban. Igaz, már egy évet tanultam Vácott. Hogyan jutottam el ehhez a hivatáshoz? Sokan azt hinnék, hogy számomra ez olyan egyszerűen ment, mivel rögtön a gimnázium után jelentkeztem. De ez mégsem volt így, mert a mai világban nagyon nehéz megtalálni az embernek a saját hivatását. Egyre több fiatalnál látom a hivatás kétségbeesett keresését. Ezzel én is sokáig így voltam. De ugyanakkor egyben biztos voltam, hogy én az embereken akarok segíteni. 16 éves voltam, amikor először elgondolkoztam a papi hivatás kérdésén, és ezt jeleztem is a lelki kísérőmnek. Ő azt mondta nekem, hogy ha 18 évesen újra jön ez az érzés, akkor komolyan foglalkozunk vele. Megmondom őszintén, én ezt nagyon hamar elfelejtettem. Nem maradtam a papság gondolata mellett, és tovább kerestem. De a cél előttem lebegett, segíteni az emberiséget. Próbáltam a had- és biztonságtechnikai ágon elindulni, de ez nem tetszett igazán, aztán a rendőri pályán próbáltam megtalálni hivatásomat, de itt az Úr különböző szituációkban feltárta előttem, hogy nem ez az üdvösségem útja. Mikor nem

tudtam, hogy mi legyen, mit kezdjek a céloommal, akkor „csöndesen és váratlanul átölelt az Isten...” – és megszólított. Ezt az érzést nem lehet leírni, lerajzolni, versben kifejezni. Ez az Úr misztériuma.

SZABADON DÖNTHETTEM...

Elmondhatom, hogy ebben a keresésben ott van az Istennek az a hatalmas szeretete, amivel elhalmozott. Az Isten tiszteletben tartotta az én döntéseimet, nem rohant le azzal, hogy „neked papnak kell lened”, hanem atyai szeretettel irányított. Megadta számomra a szabadakaratot, hogy én mondjak igent az ő hívására. Tiszteletben tartotta a célokat, és megmutatta hozzá azt a hivatást, amit Ő akar adni nekem, amivel elérem az üdvösséget.

Még egy mondatot szeretnék elmondani azoknak a fiataloknak, akik még nem találták meg a hivatásukat. Ezt a váci spirituális atyámtól hallottam. „Az élet attól szép, hogy odaadható”. Így van ez a hivatásunkban is. Az élet attól szép, hogy a hivatásban odaadható. Bármilyen hivatást is válassz a lényeg, hogy Istent ne hagyj ki belőle, mert abban mások üdvösségén is munkálkods. Legyél akár családapa, aki cukrász, pék... vagy családanya, aki

könyvelő, eladó... pap, szerzetes vagy apáca, a hivatásunkban mindannyian az emberek üdvözülé-

sét akarjuk. Hivatásunkat szeretetben növekedve éljük meg, mert csak az ember tud szeretve „meghalni” társáért.

Héri Attila

GYŐZTÜNK!

„Sem magasság, sem mélység nem rettent”

Négy napot gyalogoltunk, hogy feljussunk a „hegyre”, oda, ahol az ember a mindennapos elszakíttottság után újra Istennel találkozik. A fizikai fáradtság, a kimerülés kiüresíti a lelket, letisztítja, megnyugtatja a gondolatot, helyet ad Isten jelenlétének. A közel egy hónapig tartó Szent Jakab úthoz képest a néhány nap csupán egy kis bemelegítésnek tűnik, de nekünk, a harminchét bátor vállalkozónak kihívás volt, amit legyőztünk. Alföldi emberek lévén a sík terephez szokott lábunkat megpróbálta a Bükk és a Mátra hegység vonulatának követése. Sikertült. Legyőztük önmagunkat, a nehézségeket, a fáradtságot, többször gondolva a zarándoklat mottójára: „Sem magasság, sem mélység nem rettent” (Róm 8,39). Felértünk a hegyre.

FIATALOK ÉS BÖLCSEBBEK

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyéből fiatalok és „bölcsebbek” gyalog zarándokoltunk július 20-25-ig Mátraverebély-Szentkútra az egyházmegye búcsúünnepére. Maga a döntés, az elhatározás, hogy elindulunk Egertől Mátraverebély-Szentkútra a Kékestetőn keresztül, kihívást jelentett, mert tudtuk, küzdeni fogunk önmagunkkal, a magassággal és mélységgel. Nem láttuk előre, hogy fog-e sikerülni, mindennap ott volt a kísértés, hogy autóstól folytassuk utunkat. Természetesen az út során szerzett lelki élményeinkért köszönet jár azoknak a háttér munkásoknak, szervezőknek (Kardos György, Spekter Éva, Tóth László és Csordás Gábor atya), akik mindent megtettek, hogy csak önmagunkra, a zarándoklat mélységeire összpontosítsunk. Az útnak értelmet kellett találnunk. Mindannyiunk hátizsákját a napi élelmiszereken kívül a magunkkal vitt terhek, életrendezési kérdések, kérések tették még nehezebbé. A vágy, hogy a Szűzanyánál lerakhassuk terheinket,

megsokszorozta akaraterőnket a legnehezebb szakaszokon is, amikor már csak a következő lépés megtételére tudtunk koncentrálni.

ÉLETÜNK IS ZARÁNDOKÚT

A zarándokút során sok-sok apró csúcst sikerült „meghódítanunk”. A hegyi útvonal lendületet, hitet adott, hogy a következőkhöz is felérjünk. Ilyen az életünk, a lelki élet útja is. Istentől Istenhez tartunk, miközben megjárjuk az istentapasztalatok adta örömei csúcst és a bűneink okozta fájdalmak mélységét. Az út során a csúcs felé haladva megtapasztalhattuk, hogy a meredek meghódítását az életünk nehézségeinek leküzdéséhez is alkalmazható lassú, de biztos, megfontolt, hosszú lépésekkel, nyugodtan, egyenletes lélegzéssel, egyenes háttal, tartással könnyíthetjük, és érhetünk biztosabban a célba. Lépéseinkre folyamatosan ügyelve keressük azokat a köveket, kiálló gyökereket, amikben megtámaszkodhatunk, amikről elrugaszkozhatunk. Életünkben is vannak ilyen elrugaszkozópontok. A verejtékes út során szerzett sérülések, fájdalmak türelmes elviselése edzi, erősíti, nemesíti a lelket, tisztítja a tudatot. A hazatalálás, Istenre, önmagunkra rávalóság élményében ott voltak a segítség felajánló kezek, az embertársainkért való lemondás megtapasztalása.

A zarándokúton a személyes életszentségünk útját segítő alapértékeket gondoltuk át a hit, a megtérés, az áldozat, a tisztaság, a szeretet mélységeiben. Ebben segítségünkre voltak az út estére meghívott papok, a rózsafüzéres utak, az egyéni fogadalmak, csöndes szakaszok kettősből Istennel és a szentmisék.

A PAPOK ÉVERE FIGYELVE

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye hívei ebben az évben Magyarország legrégebbi zarándokhelyére, a szentkúti Szűzanyához hozták el a jó szándékaikat, Krisztushoz való hűségüket, és ajánlották fel keresztény életüket a jó Istennek a Szűzanya közbenjárása által. A nemzeti zarándokhelyen Bosák Nándor, az egyházmegye főpásztora homíliájában szüleinek, családjának, közösségeink életünkre gyakorolt hatását emelte ki, példaként említve Mária neveltetését. Majd Szent Jakabra és testvéreire János apostolra irányította a figyelmet. Édesanyjuk Salome, szüntelenül imádkozott fia üdvösségéért, ő azok között az asszonyok között volt, akik Jézus körül szolgáltak. A megfeszített Jézus rábízta János apostolt a Szűzanyára, ezért Máriát az apostolok anyjának, a papok édesanyjának is tekintjük. Ahogy János és Jakab apostol példáján láthatjuk az apostolság alapját, készek Jézussal sorsközösséget vállalni, az Ő igéjéért az életüket is feláldozni. A főpásztor ezekkel a gondolatokkal a papok éveré, a papi hivatás feladatára utalt, és kérte a híveket, hogy imádkozzanak papjaikért, becsüljék azt a szolgálatot amelyre vallásos életünkben, hittünk megvalósításában szükségünk van.

Kovács Ágnes

EGRES...KÖSZMÉTE MEG EGYEBEK

(Gondolatok anyanyelvünk gazdagságáról, életerejéről)

A minap a rádióban egy debreceni egrestermelő-nemesítő tudós beszélt kedves növényéről. Felsorolta többek között, hogy hányféle elnevezése van ennek a gyümölcsnek: *köszméte, piszke, pöszméte, büszke, tükseszölő* meg még ki tudja, hány kifejezés. Ugyanezeket a szavakat sorjázza Lőrincze Lajos tanár úr, a jeles nyelvvelő, hozzátéve ugyancsak, hogy ennél még több kifejezés is létezik az egres megnevezésére.

Micsoda nyelvi változatosság, gazdagság! Mennyi megfigyelés, mennyi fantázia népünkön! Mert ugyan miért is ne lenne tükseszölő, hisz a gyümölcs alakja olyan, mint a szőlőszemek, de alaposan megkarmolja a „szüretelőt”. Büszke pedig talán, mint a büszke leány, aki nyelvvel meg-megmarja gavallérját?!

A fenti példa csak egy kis ízelítő a nyelvünkben lévő tájegységenkénti különbségekből. (Pedig ezek nem is olyan nagyok, mint sok más nyelvben. Gondoljunk a németre.) A táj is meghatározná az embert?

Ismét Lőrincze Lajost idézem: *„A táj nyilvánvalóan befolyásolja, befolyásolhatja az embert, lelki alakjának, magatartásának alakulását is. Más a karaktere, más a kedélyvilága mondjuk a norvég embernek, mint az olasznak, és ez a nyelvet vagy a nyelvi magatartást is befolyásolja.”* (Megnő az ember szíve c. kötet 136. oldal). A tájegységi (nyelvjárási) különbségek nem jelentenek alsóbb- vagy felsőbbrendűséget. Nem szebb vagy jobb a székely vagy a felvidéki palóc, vagy a délvidéki, avagy a dunántúli vagy a Tisza-táji magyar beszéd, csak más. Összhatásában nézve mindegyik izesíti, színesíti nyelvünket.

Gondoljunk gyermekkorunk csalafinta kérdésére: *Tíz hatod meg tíz hatod az hány hatod?* A helyes matematikai válasz: *húsz hatod*. Erre a kérdező jól megráncigálta a hajunkat vagy a fülünket, „hisz azt mondtad: húzhatod.” No, igen. Ejtésben csak sz-szel tudjuk ejteni. A nyelvészek úgy nevezik ezt: zöngétlenedés történet. (Ugyanis a zöngétlens „h” előtt nem tudunk zöngés „z-t” ejteni.) Vidékenként mennyi és mennyi hasonló példát tud-

nak az emberek! Hallgassuk hát meg az egyszerű embereket, tanuljunk tőlük, élvezzük beszédük ízét (Ne azokét, persze, akik naphosszat a televízió előtt bambulnak). Olvassuk jeles íróinkat, izeljük nyelvüket!

Hiába jövedölte több, mint kétszáz évvel ezelőtt Johann Herder (1744-1803), a különben nem jelentéktelen német író, költő, hogy a magyar nyelv kihál. Hiába berzenkedünk, hogy romlik, pusztul nyelvünk. (Érdemes azért elgondolkoznunk, hogy a sok durva beszéd, a fölöslegesen használt idegen szavak mennyire rontják nyelvünk épségét.) Nyelvünk él és élni fog itt, e kicsi hazában, a Kárpát-medencében és szerte, ahol magyar él, ha okosan használjuk, óvjuk ízeit, gazdagságát, és tanítjuk, taníthatjuk(!) a szép magyar beszédet és írást.

Ne engedjük, hogy igazak legyenek Karinthy Frigyes szavai: „Új Bábelt élünk... a fogalmak pokoli zürzavarát... megrontották a szavak becsületét.”

Bérces Mária Klára

NYELVTÖRVÉNY

A szlovák nyelvtörvény kapcsán az EBESZ-hez fordultak a történelmi egyházak

Levélben kér segítséget a négy történelmi egyház az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet kisebbségügyi főbiztosától, Knut Vollebaektól, hogy támogassa a nemzetek közötti megbékélést. A Szlovákiában szeptember 1-jén életbe lépett nyelvtörvény kapcsán megszületett levél magyar fordítását az alábbiakban adjuk közre.

Egyházaink nevében őszinte hálánkat fejezzük ki az ún. nyelvtörvény, azaz az Államnyelvről szóló 270/1995 törvény kapcsán tett erőfeszítéséért, amelyet a szlovák parlament 2009. június 30-án fogadott el.

Értelmezésünk szerint a hivatkozott törvény a kisebbségek anyanyelvhasználathoz való jogát sérti, amennyiben korlátozza azon jogukat, hogy kifejezzék, megőrizték és kibontakoztassák nemzeti, kulturális és nyelvi identitásukat, hogy fenntartsák és műveljék kultúrájukat a maga teljességében. Diszkriminál kisebbségi csoportokat és figyelmen kívül hagyja az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a kisebbségi nyelvek használatának kiszélesítésére vonatkozó ajánlásait.

Aggodalommal tölt el minket, hogy az Európai Unión belül olyan törvény kerülhet elfogadásra, amely ellentétes az alapvető európai értékekkel és figyelmen kívül hagyja az európai együttélés ezeréves zsidó-keresztény értékeit.

Korábban kiadott közös nyilatkozatunkban is amellett érveltünk, hogy az elfogadott törvény sérti azokat az alapvető európai értékeket és alapelveket, amelyeket az Európai Uniót létrehozó egyezmény 6. cikkelye fogalmaz meg. Mivelhogy az érintett törvény értelmzésünk szerint az európai egyházak és vallási közösségek gondolkodásában alapvető jelentőségű és megkérdőjelezhetetlen emberi jogokat sért, nem tekinthetünk rá úgy, mint egy ország saját, belső ügyére.

Aggaszt minket a régiókban tapasztalható

növekvő politikai feszültség, különösen Szlovákia és Magyarország kapcsolatában. Magyarország és a térség egyházai szüntelenül azon fáradoznak, hogy legyőzzék a szociális, nemzeti és etnikai konfliktusokat és előmozdítsák az egyházak és nemzetek közötti megbékélést. Ugyanakkor el kell ismernünk, hogy eszközeink végesek és ezért támogatásra van szükségünk erőfeszítéseinkben. Éppen ezért a magyar egyházak úgy döntöttek, hogy nemzetközi szervezetek támogatását és segítségét kérik e téren.

Szeretnénk biztosítani arról, hogy figyelemmel kövessük a helyzetet és teljes mértékben támogatjuk azokat a kisebbségeket, amelynek fenyegetésként és diszkriminációként élik meg az állami nyelvtörvény módosítását. Osztjuk azt a nézetet, miszerint a szlovákiai magyar kisebbség módosított nyelvtörvény okozta félelmét és bizonytalanságát az Európai Unió egyetlen felelős vezető személye és testülete sem hagyhatja figyelmen kívül.

Bizonyosak vagyunk afelől, hogy erőfeszítései hozzájárulnak a békés megoldáshoz és ezzel az Európai Unió közösségét erősítik.

Őszinte tisztelettel:

Dr. Erdő Péter bíboros
Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Dr. Bölskei Gusztáv püspök
Magyarországi Református Egyház

Ittzés János püspök
Magyarországi Evangélikus Egyház

Dr. Feldmayer Péter elnök
Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége

A SZLOVÁK NYELVTÖRVÉNY RENDELKEZÉSEIBŐL

A nyelvtörvény többek között szigorúan megköveteli a szlovák nyelv használatát a hivatali érintkezésben s az oktatásügyben.

A kisebbségi iskoláknak ezentúl a teljes dokumentációjukat vezetniük kell szlovákul is.

Kétnyelvűnek kell lennie minden emléktáblának, emlékmű feliratnak, síremléknek.

A magyarul (vagy más kisebbség nyelven) írt szöveg betűnagysága csak akkor lehet, mint a szlováké, vagy annál kisebb.

A nyelvtörvény egyik rendelkezése értelmében, ahol a kisebbség(ek) aránya 20 % alatt van, a szlovák nyelv használata kötelező a hivatalos ügyek intézésekor.

Ez többek között az egészségügyi ellátásra is érvényes, tehát a magyar ajkú páciens és a magyar ajkú orvos is csak szlovákul beszélhet egymással a rendelésben.

A feliratokkal kapcsolatos előírásokkal elképzeltető: II. Rákóczi Ferenc kassai sírfeliratát át kell vésni szlovák nyelvére.

HÁTHA ÉPPEN ÖN TUD SEGÍTENI, KEDVES OLVASÓNK!

Debrecenben a Szent Anna székesegyház többszörszedségében található egyházmegyénk könyv- és levéltára. A Bosák Nándor püspök úr által 1995-ben alapított intézmény nemcsak könyveket és (főleg az egyházmegye elárvult plébániáiról származó) levéltári dokumentumokat gyűjt, hanem látszólag értéktelen plakátokat és aprónyomtatványokat is. Ezek az egy vagy legfeljebb néhány lapból álló nyomdai termékek hihetetlen változatossággal tükrözik egyházunk életének, történetének ezernyi oldalát, mozzanatát. A rajtuk található szöveges és képes információk többségét hiába keresnénk könyvekben vagy folyóiratokban. Éppen ezért történeti forrásértékkel bírnak, s méltóak a megkímélésre, megőrzésre.

A ma még szerény gyűjtemény munkatársai örömmel fogadják, ha a Kedves Olvasók saját birtokukban levő régi és újabb plakátokkal és kisnyomtatványokkal ajándékoznak meg a könyvtárat. E nyomdai termékekről talán nem is lehetséges teljes felsorolást adni, néhány példát azonban szívesen megemlítünk.

A történelmi közelmúltban számos nagy egyházi (vagy egyházi vonatkozású) eseményről jelentettek meg plakátokat (pl. az 1933. évi Gödöllői Cserkész Világtalálkozóáról, az 1938. évi Eucharisztikus Világkongresszusról, az 1963-ban összeült II. Vatikáni Zsinatról, a rendszerváltozás után a lelkigyakorlatos házak és kegyhelyek évi programjáról, katolikus ifjúsági találkozókról, egyházzenei programokról, a 2007. évi budapesti városmisszióról stb.)

A nagy egyházi rendezvényekre vagy előadásokra, kiállításokra szóló belépőjegyek; a különféle vallási egyesületek és szövetségek alapszabályai; a bérmálási, házasságkötési, búcsúti, boldoggáavatási, templomszentelési, szentföldi stb. emléklapok és emléképek; a rendszerint

illusztrált, kottás imalapok és imafüzetek; templomokról, kápolnákról, kegyhelyekről stb. kiadott képeslapok; halotti emléképek és portrés gyászképek (pl. püspökökről, pápákról, jeles közéleti személyiségekről); intézményismertető lapok és leporellók (pl. lelkigyakorlatos házról, egyházi iskoláról, szerzetesrendről, alapítványról stb.); nyomtatási technikával készült, egyházi vagy szakrális képekkel, motívumokkal díszített, papír vagy textil könyvjelzők; meghívók (templomszentelésre vagy jubileumra, szoboravatásra, egyházi oktatási intézményekben tartott diplomakiosztóra, ballagásra vagy doktorrá avatásra, kiállításra, előadásra, ünnepségre stb.); fekete-fehér vagy színes, dombornyomatú vagy papírcsipkével díszített, régebbi és újabb szentképek (a magyar és/vagy a világegyház boldoggá vagy szentté avatott személyeiről) magyar vagy idegen nyelvű felirattal – mind aprónyomtatványoknak számítanak, és számot tartanak érdeklődésünkre.

A postai bélyegek, a bankjegyek valamint a bármilyen tartalmú nem nyomdai úton sokszorosított szövegek és képek, továbbá az újságkivágatok nem minősülnek aprónyomtatványoknak.

Tisztelettel kérjük Kedves Olvasóinkat, hogy a birtokukban levő, könyvtárunknak szánt plakátokat, aprónyomtatványokat juttassák el postán vagy személyesen az alábbi címre:

Egyházmegyei Levéltár és Könyvtár. 4024 Debrecen, Varga u. 2. (Ugyanitt a portán is leadható!) Tel.: 30 / 265 7016. e-mail: debrkonyvlev@vipmail.hu.

Szíves segítségüket és fáradságukat előre is hála szeretettel köszönik a gyűjtemény munkatársai:

Gyarmati Barnáné
Takács József

MENTSÜK MEG ÉRTÉKEINKET!

Liturgiánkban az egyházi zenének kiemelkedő jelentősége van. Az egyházi zene alapja az énekítés mellett tradicionálisan az orgona. Voltak, vannak szerényebb anyagokkal rendelkező templomok, ahol az a kevés pénz fontosabb dolgokra kell, mint egy drága orgona. Itt „szolgáltak” a harmóniumok. Ezek sokkal olcsóbbak, de természetes hangzásukat tekintve megfeleltek a célnak. Érdekes módon olyan templomokban is van/volt orgona, ahol a ma már csak néhányan járnak. Pl. Furta, Hosszúpályi, Derecske, de még a józsa templomban is.

Minden hangszernek az a lényege, hogy valamilyen természetes anyag egyenletes rezgése, rezonanciája hangot ad ki.

Az elektronika fejlődésével rohamosan fejlődtek és terjedtek az olyan szerkezetek, melyek a természetes úton előállított hangot továbbították, rögzítették, és hangszóró segítségével visszaadták (rádió, mágnesofon, lemezjátszó). Később lehetőség nyílt elektronikus úton előállítani rezgéseket, imitálva a különböző hangszerek hangszíneit, hangszóró segítségével megszólaltatni. Ezek nem hangszerek, csak utánpótlók. A technika haladásával ezek természetesen egyre jobban hasonlítanak a hangszer hangjához, ahogy a művirág a természeteshez, vagy a műanyag a nemes anyaghoz.

Isten dicsőségéhez, a templomhoz, a liturgiához csak a legnemesebb dolgok illenek. Káin penészes búzaáldozata nem volt kedves Istennek.

Az egyházmegyei zsinat szerint művirágot oltárra tenni tilos. A legegyszerűbb mezei virág is többet ér

a művirágnál. Műanyag kehelllyel nem szabad misézni. Nylon abrosszal nem terítjük le az oltárt. Sorolhatnánk még a mindenki számára természetes dolgot. Sajnos, nem mindenki számára természetes, hogy a szent zene is legyen művészi, bármilyen egyszerű is. Inkább néhány néni énekeljen a maga legjobb tudása szerint, mint magától bekapcsolni a misén.

Sajnos, az elektronikus orgona megjelenésével és elterjedésével nagyon sok harmónium – ami még ma is értékes hangszer – áldozatul esett. Sok templomban még a sípos orgonát is kidobták, és annak felújítási költsége többszöröséért elektronikus orgonát vettek.

Mentsük meg értékeinket! Ne dobjuk ki a harmóniumokat! Nincs olyan rossz állapotban levő harmónium, amit – egy elektronikus orgona árának töredékéért – ne lehetne felújítani. (Nagyon jó, megbízható mester elérhetősége a szerkesztőségben.) Az elromlott elektronikus orgonák helyett ne vegyünk újat, hanem próbáljunk természetes hangszert beszerezni. Még a használt hangszer is jobb. Lehet néhány sípsoros pici orgonát is venni, és vannak két manuális, pedálos harmóniumok is.

Hála Istennek, egyházmegyénkben szép számmal vannak az ügynek elkötelezett egyházzeneszerek, orgonisták, kántorok, akik szívesen segítenek.

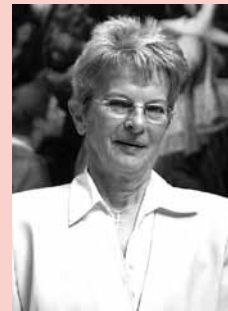
Ha van elfekvő, használaton kívüli harmóniuma kérem, írja meg nekünk!

sajtoiroda@dnyem.hu

Géczy István

„...A SZENT GYÖNYÖRŰSÉGÉRE, A SZELLEM ÖRÖMÉRE ÉS A LÉLEK FELÜDÜLÉSÉRE...”

Megjelent, Várhelyi Ilona: Bibliával Munkácsy Krisztus-trilógiája előtt című könyve a Déri Múzeum kiadói gondozásában. Sajtóbemutatóját, szeptember 10-én tartották Debrecenben, a Déri Múzeumban.

A könyv megjelenésével egyidőben üdvözölhette ismét a nagyközönség Munkácsy Mihály: Krisztus Pilátus előtt című festményét a Déri Múzeumban, így újra teljes lett a Munkácsy trilógia, amely első ízben 1995-

ben sikerült együtt bemutatni. Azóta szünetekkel, de együtt láthatóak a műalkotások.

A megállapodás szerint a trilógia 2012-ig mindenképpen teljes marad, addig a városi és a megyei önkormányzat azt vizsgálja, hogyan lehetne megvásárolni a külföldi tulajdonban lévő Krisztus Pilátus előtt című festményt.

Lakner Lajos a Déri Múzeum igazgatója szerint, a Munkácsy terem valóságos zárandokhelyé vált, és a látogatóknak ezt a fajta igényét a múzeum a maga eszközeivel támogatja és segíti.

Várhelyi Ilona a bemutatón röviden néhány aspektust kiemelve mutatta be az évtizedes tárlatvezetési tapasztalatait és kutató munkájának eredményeit összefoglaló könyvét, amely az eddig megjelent kiadványokhoz képest teljesebb módon új szempontból tárgyalja, mutatja be a képeket. Korábban a szerző cikkeket, tanulmányokat is írt már ebben a témában, de más szerzők elemzésével is találkozhattunk. A szerző szerint a három kép együttes kiállítása eddig fel nem ismert szimbólumrendszer felismerésére adott lehetőséget. A könyv tárlatvezetés során is alkalmazható, valamint módot ad arra is, hogy a látogató az ott szerzett élményét olyan háttér információkkal egészítse ki, amelyek a műalkotások mélyebb megismerését eredményezik.

Várhelyi Ilona, mint irodalmár Váci Mihály: Eső homokra című versének kezdő soráival foglalta össze a szándékát: „használni akartam nem tündökölni, sem esztétikák rangsorát pörölni...”

A kétezer példányban megjelent könyv jelenleg a Déri Múzeumban kapható, de már folynak a tárgyalások arról, hogy más könyvesboltokban is megtalálhatóak legyenek.

Kovács Ágnes

Bibliával Munkácsy
Krisztus-trilógiája előtt

VENI SANCTE

A Szentlélek Isten kegyelmét kérve köszönök krisztusi szeretettel mindenkit: kicsit és nagyot, gyereket és felnőttet, neveltet és nevelőt.

Ismét elindulunk... a tanulás és tanítás útján! Mert a két tevékenység egymás nélkül elképzelhetetlen, kivitelezhetetlen, gyümölcstelen! Nemcsak a jó pap tanul holtig, hanem a „jó katekéta” is! A mi legfőbb Tanítónk Jézus Krisztus. De nekünk is hozzá kell tennünk a saját erőfeszítésünket, az imádságunkat, önképzéseinket! Én magam is igyekszem a fenti – és még sok más – elvárásnak megfelelni, s bizony én is (ilyen érett korban!) koptatni kezdtem az egyetem padjait, hivatásom kiteljesedése és a gyümölcsözőbb katekéta-szolgálatom érdekében. Ezért mérhetetlenül nagy öröm töltött el, amikor hozzászólást, bátorítást kaptam az oldalhoz Géczy Istvántól egy újabb szemszögből is rávilágítva a katekézis fontosságára, a katekéta személyének tanúságtevő életére! Köszönöm ezt, és csak mindenkit kérni tudok, hogy gondolkodjunk együtt, hiszen a saját hitünk, a saját Egyházunk jövőjéről, megerősítéséről van szó.

PAPOK ÉVE

Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy ez az év a Papok éve. Különös figyelmet kell tehát szentelnünk hittanóráinkon ennek a témának, kiemelve egy-egy szent pap életét, az egyházi rend szentségét... Hagyományá vált immár az Egyházmegyei Hittanverseny, amit kezdetektől fogva üdvözöl gyerek és felnőtt egyaránt... Célszerűnek tartanám az együttgondolkodást a hittanverseny anyagát illetően. Várjuk az ajánlatokat.

ÖVELE ÉS ÖBENNE...

Nem lehet ezt a katekétikai szolgálatot végezni másképp, mint „Ótálya, Övele, és Öbenne”, vagyis átímadkozva, megímádkozva, s forrászva az Oltáriszentségből. Nagyon gyümölcsöző kezdeményezés, hogy a debreceni Szent Anna Plébánia hitoktatói minden hónap első vasárnapján szentségimádást tartanak a hittanosokért, s egyben kegyelmeket kiesdve a szolgálataukra! Mert ahogyan szükséges az ember munkájának odatétele az Úr elé – mint a csodálatos kenyérszaporításnál a 2 kenyér, s az 5 hal – így kell a mi erőfeszítésünk is, az áldozet teljességéhez. Szunyogh Xavér Ferenc ideillő imádságával kívánok, Istentől megáldott, boldog új tanévet!

Berkiné Oláh Ilona, hittanár

„Neked adom

Neked adom gyávaságom,
add érte bátorságod!
Neked adom lanyhaságom,
Add érte lángolásod!
Neked adom gyöngeségem,
add érte a te erőt!
Neked adom bűneimet.
Vedd el tőlem azokat!
neked adom, ami enyém,
add érte, ami Tiéd!
Hozzad megyek, mint kis vízcsepp,
váltottass át borrá engem!
Hozzad megyek, földi ember,
váltottass magaddá engem!”

MILYEN A JÓ KATEKÉTA SZEMÉLYE?

„Örömmel olvashattuk a 2008/3 és a 2008/4. számban a Kateketikai oldalt, ami most ismét aktuális, és a jövőnk szempontjából az egyik leglényegesebb téma.

Múlt év szeptembere óta sokat gondolkoztam a cikk kapcsán: Milyen a jó katekéta személye? Nagyon fontos, helyes, megfontolandó iránymutatást olvastunk. Egy dologgal szeretném kiegészíteni: Szerintem alapfeltétel, hogy **életvihatósát tekintve elkötelezett legyen, tehát pap, szerzetes vagy stabil szentségi házasságban élő.** Ez szükséges, de nem elégséges feltétel. Ennek kell kiegészülni tanulással, egyéni rátermettséggel stb.

Az Egyház és a magyarság jövője azon múlik, mennyi sírig tartó, stabil szentségi házasság lesz

egyházi házasságot, mely előzménye eleve magában hordozza annak labilis voltát. A homokra épített házat törvényszerűen előbb-utóbb elsodorja a vihar. Nagyon sok templomban kötött házasság is felbomlik. Olyankor derül ki, hogy 30 év felett is éretlenek voltak a felek a házasságra, nem tudták, mire vállalkoztak, nem voltak felkészültek.

Talán legfontosabb hitoktatói feladat szinte már óvodás kortól az életodaadásra, a házasságra nevelés. Imádkoztatni a leendő hivatásért, házas-társért, és megláttatni/megkeresetni azt az embert, akit Isten társnak teremtett. Ezt pedig legtöbbször az teheti meg, aki hivatásának megfelelően oda merete/tudta adni az életét: **szerzetes, pap, stabil szentségi házasságban élő.**

nemzetünkben. A szentségi házasságoktól függ a megszületendő nemzedék, belőlük kerülnek ki a papok, a boldog, munkabíró, egészséges testi-lelki idegrendszerű személyiségek.

Sajnos még statisztika sem kell hozzá, csak ismeretségi körünkben kell szétnéznünk, hogy lássuk, talán az élet egyik területén sincs olyan nagy baj, mint itt.

Még azon fiatalok is, akiket vallásosan neveltek, akik hittanra jártak, elsőáldozók, esetleg még bérházasok is voltak, egyházi iskolába jártak, többedik együttélés, próbaházasság után kötnek

„Már egészen kis kortól arra kell nevelni a gyermeket, elsősorban példaadással, másodsorban szavainkkal, hogy kapcsolatban lenni jó, férfi-nő szerelme jó. Jó, mert továbbadja az életet, jó, mert energiát ad a hétköznaphoz, jó, mert örömet ad. Lássuk a gyermek, hogy milyen a teherbíró házasság, hogyan oldunk meg konfliktusokat, hogyan szeretjük egymást a hibáinkkal együtt, hogy a szeretetből származik az élet.” (Idézet a Képmás családmagazin 2009. márciusi számának 33. oldaláról).

Géczy István

FELELŐSSÉGÜNK

Mily nagy is a mi felelősségünk – szülők, nevelők, hitre nevelők, lelkipásztorok –, hiszen a gyerek akkor is beépíti a látottakat, hallottakat, tapasztaltakat, amikor látszatra nem is miránk figyel... Mint ahogyan életünk folyamatosan Isten szent színe előtt zajlik, ugyanúgy a gyerekek is folyamatosan velünk – bennünk – általunk fejlődnek! S vallom, hogy nemcsak édesanyaként, de nevelőként is egy megkezdett „Élet” van ránk bízva, s egyáltalán nem mindegy, hogyan élnek ők..., mert:

„Ha a gyerekek kritizálva élnek,
Megtanulják, milyen megbélyegzettnek lenni.
Ha a gyerekek ellenségeskedésben élnek,
Megtanulnak veszekedni.

Ha a gyerekek kicsúfolva élnek,
Megtanulnak szégyenlősnek lenni.
Ha a gyerekek megszegyenítve élnek,
Megtanulnak bűnösnek lenni.
Ha a gyerekek toleráns légkörben élnek,
Megtanulnak türelmesnek lenni.
Ha a gyerekek bátorítva élnek,
Megtanulnak bizalommal élni.
Ha a gyerekek megdicsérve élnek,
Megtanulják megbecsülve érezni magukat.
Ha a gyerekek méltóságban élnek,
Megtanulják az igazságot.
Ha a gyerekek biztonságban érzik magukat,
Megtanulnak hinni.
Ha a gyerekek hitelesen élnek,
Megtanulják, mit jelent szeretni.
Ha a gyerekek elfogadva és barátságban élnek,
Megtanulják megkeresni a szeretetet a világon.

VÍZSZINTES:

1. Az igevers első része. 12. Kutyával vadászik. 13. Milton Apollo ...; ugandai államfő volt. 14. Francia sziget. 15. Érc, németül. 16. Terasz. 17. Pocsék, bizalmasan. 19. ... Beáta; 136-szoros válogatott magyar kézilabdázó. 21. A földre. 22. Az igevers negyedik, befejező része. 23. Tejfehérje. 26. Angol tagadás. 27. Szlovák gépkocsijelzés. 29. Szeret nassolni. 31. A leguán másik neve. 35. A hangszerek királya. 37. Állóvíz. 38. A ruténium vegyjele. 40. Edmond Rostand Cyrano de Bergerac című romantikus drámájának egyik főszereplője. 42. Romániai szabvány volt (STAS). 44. Szolmizációs hang. 46. ... Tibor; Szabó Lőrinc-díjas költő. 48. Bravúros teniszszerva. 49. Borsodi község lakója. 52. Tenger, hollandul (ZEE). 54. Rangjelző előtag. 55. Amely időtől fogva. 56. Épületszinttel kapcsolatos.

FÜGGŐLEGES:

1. Kiváló minőségű, olasz eredetű ürmösbor. 2. Szürke rágcsáló elleni csapda. 3. Helyrag, a –re párja. 4. Olasz hármás. 5. Partner. 6. Falatozik. 7. Váz szélei! 8. Indiai tartomány, az Arab-tenger gyöngyszeme (GOA). 9. A múlt század legjelentősebb magyar építész, tervei alapján épült a Magyar Királyi Operaház (1814-1891). 10. Idegen nyelvi oktatási központ, röviden. 11. Harcrepülőgép-típus. 16. Az igevers második része. 18. Sötét napszak. 20. Hajófar. 24. Quod ... demonstrandum. 25. Név, franciául. 28. John ...; a skót református egyház alapítója (1514-1572) (KNOX). 30. Pablo de ...; világhírű spanyol hegedűművész (1844-1908). 32. ... Ida; költő, orvos (1904-1989). 33. ... Ádám; erdélyi költő, színműíró, eredeti neve: Frucht Ferenc. 34. Muzulmán. 36. Idegen Anna! 39. Az igevers harmadik része. 41. Idea. 43. Hosszú morzehang. 45. Az Öt-tó egyike. 47. Látszani, angolul (SEEM). 50. Őszi hónap, röviden. 51. Klub egyede. 53. A fogadására. 56. Errefele! 57. ... gros; nagyban.

(Meleg Dávid rejtvénye. Forrás: Új Ember rejtvénykönyv, Bp., 2007)

KEDVES GYEREKEK!

Vágjátok körbe a vastag vonal mentén a szív formát, majd a mellette lévő kör alakú Jézus-képet is, és ragasszátok az üres felére.

Ha ketté hajtottad, írd bele az alábbi Igét: „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Add tovább egy kis barátodnak, aki még nem találkozott Jézussal!

KERESZTREJTVÉNY

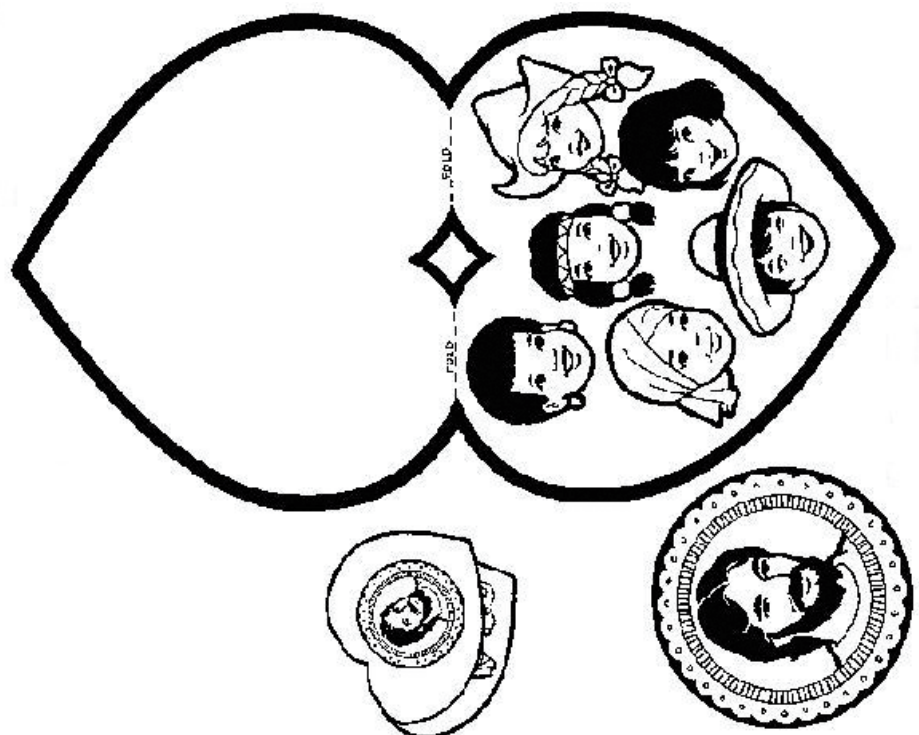

KEDVES REJTVÉNYFEJTŐ IFJAK ÉS IDŐSEBBEK!

Elkezdődött egy új tanév, és ilyenkor igencsak szükségünk van bátorításra, főleg olyankor, ha egy új iskolában kezdjük el. Ilyenkor sem szabad megfélemlenünk arról, hogy a jó Isten szeret bennünket, és mindenkor velünk van.

Ha helyesen dolgozol, akkor a Zsoltárok könyvének egyik mondatát kapod megfejtésül a vízszintes 1., 22. és a függőleges 16., 39. sorokban.

1	2	3	4	5	6	7	A	8	9	10	11	T
12								13				
14			15			16						
17		18		19		20				21		
22			Ú		23			24		25		
26			27	28		29				30		
31		32			33		D					34
	35					36		37			38	
39 U		40					41		42	43		
44	45		M		46		47		48			
49		50		51		52		53		54		
55						56				57		
T			A			Y				NY		

MAGAMTÓL JÖTTEM...

Barna Ferenc Máté domonkos szerzetes bemutatkozása

A nem túl nagy létszámú magyar domonkos rendtartomány azon kevés tagja közé tartozom, akik még nem éltek a debreceni rendházban. Itt az ideje felfedeznem az országnak és az Egyháznak ezt a szegletét!

Nagy örömmel jövök ide, ezt az a tény is alátámasztja, hogy senki sem küldött, senki sem helyezett. Egy év óta vagyok tartományfőnök rendünkben, a végső döntést nekem kellett meghoznom. Remélem, hogy tartományi elöljárói feladatomban nem lesz akadály, hogy a Szent László plébániát mint plébániai kormányzó az elkövetkező esztendőben rendtársaimmal együtt tisztességesen és szeretetteljesen ellássam.

Hódmezővásárhelyi származású vagyok, 43 éves. Alföldi parasztsaládból származom, így otthonos vagyok az alföldi paraszt-polgár mentalitásban, mely sokban különbözik az általam az elmúlt években megtapasztalt nyugat-dunántúli gondolkodástól. Agrárkémikus agrármérnök a szakmám, amelyet azonban nem gyakoroltam, mert 1991-ben, az egyetem elvégzése után közvetlenül beléptem a domonkos rendbe. Az újoncévét Ausztriában, a tanulmányi éveket Franciaországban töltöttem. 1998-ban szenteltek pappá Budapesten, az első budai

domonkos kolostor romjai között, a mai Hilton Szálló udvarán. Amikor Isten követésére szólított, elsődleges hivatásomnak a prédikálást tekintettem, ami természetesen együtt jár a papsággal, de nekem nem a papság volt az elsődleges célom. A domonkosok a lelkek meg-

térését szolgálják, erre kapják hivatásukat, így én a szerzetesség alapján fogalmazom meg a papi hivatást. Szentelésem után Sopronba kerültem, ahol a fiatal testvérek mestere lettem, majd 1999-ben házfőnök és templomigazgató. A soproni domonkos templom a város kedvelt

zarándokhelye, folyamatos nappali nyitva tartással és bőséges számú szertartással, szentmisével. Kilenc évig láttam el ott a házfőnöki feladatot, addig a pillanatig, amikor tartományfőnökké választottak a tavaly szeptemberi káptalanon.

Az, hogy a domonkos testvérek szolgálatában vagyok mint a magyarországi előljáró, viszfajogja apostoli tevékenységemet. Rendünk képviselője komoly munkát és időt igényel, de megpróbálok mindent megtenni, hogy tudjam a prédikátor életet élni, miközben persze nagyon fontos, hogy a testvéreket is összefogjam.

Debrecenbe jövetelem hátterében első helyen az az ok áll, hogy Górski Jacek atya harmadik házfőnöki mandátuma lejárt, és több mandátumot nem enged az egyházjog. Így érthető az is, hogy a plébánosi feladat alól is felmentést kapjon, más helyre kerüljön, más kihívásokkal nézzen szembe, hiszen lelkiségünk, a prédikálás lelkisége egyfajta úton levést követel, hogy állandóan tanuljunk az alkalmazkodást a korhoz, az emberekhez, a szellemi áramlatokhoz. Őt Sopronba helyeztem, de nincs kizárva, hogy egyszer visszajöjjön szeretett Debrecenébe.

Szeretném, ha a Szent László plébánia gyűjtőpontja lenne a domonkos tevékenységnek. A mi közösségünkben a szerzetes testvérek vándorolnak, viszont a plébánia stabil. Legyen ez a plébánia mintegy bölcső, ahonnan el tudnak akármerre máshová indulni a szerzetes testvérek.

Barna Ferenc Máté OP

A PAP...

(Részlet: Vianney Szent János gondolataiból és elmélkedéseiből, - Monin abbé: Szól az Ars-i Szent)

Gyermekeim, mi papok fölvetjük az egyházi rend szentségét. Úgy látszik, hogy senki nem törődik köztetek ezzel a szentséggel, pedig az egész világnak fontos. Ez a szentség egészen Istenig emeli föl az embert.

Ki a pap? Ember, aki Istent helyettesíti; ember, aki Isten teljhatalmával van felruházva. „Menjetez – mondja Krisztus Urunk a papoknak – amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. ..” (Jn 20,21) „Minden hatalom nekem adatott a mennyben és a földön. Elmenvén tehát tanítsatok minden népet...” (Mt 28, 18-19) „Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg.” (Lk 10, 16)

Amikor a pap föloldoz, nem mondja: „Isten megbocsát neked”, hanem így szól: „Én föloldozlak téged.” Az átváltozásnál nem mondja: „Ez Krisztus Urunk teste”, hanem így szól: „Ez az én testem.”

Szent Bernát azt mondja, hogy mindent Mária által kapunk, de mondhatnánk azt is, hogy mindent a pap által kapunk. Igen! Minden vigasztalást, minden kegyelmet, minden égi kegyelmet, minden égi adományt.

Ha nem volna miénk az egyházi rend szentsége, nem volna miénk Krisztus Urunk sem. Ki helyezi őt oda a tabernákulumba? A pap. Ki fogad benneteket, midőn beléptek az életbe? A pap. Ki táplálja a lelketeket, hogy ereje legyen megtenni a zarándokutat. A pap. Ki készíti elő, hogy Isten előtt megállhasson, és ki mossa meg először Jézus Krisztus vérében? A pap és mindig csak a pap. És ha a lélek bünt követ el, ha meghal, ki fogja föltámasztani? Ki adja vissza neki a meleget és a békét? Újra csak a pap. Nem gondolhattok Isten egyetlen jótéteményére sem anélkül, hogy közben a papnak a képével ne találkozzatok.

Menjetez győnni a szent Szűzhöz, vagy egy angyalhoz: föloldoz-e benneteket? Nem adhatja-e Krisztus Urunk szent testét és véréte? Nem. A szent Szűz nem teheti, hogy isteni Fia leszálljon az ostyába. Lehet itt nektek kétszáz angyal is, nem tudnak föloldozást adni, de a pap, még a legegyszerűbb is tud. Hatalma van ezt mondani: „Menj békével, föloldozlak bűneidről.”

Milyen nagy is a papi méltóság!

A pap is csak az égből fogja megérteni nagyságát. Ha itt a földön megértené, belehalna; nem a félelem, hanem a szeretet miatt...

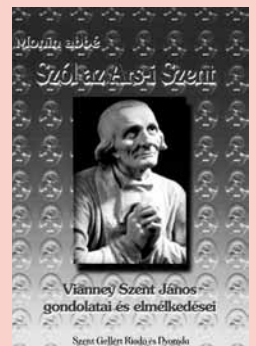
KÖNYVAJÁNLÓ

Monin abbé: Szól az Ars-i Szent

Az arsi plébános szava meglepően egyszerű és világos. – Életrajza megemlíti, hogy a sátán ezért szemrehányást is tesz neki: „Miért beszélsz olyan egyszerűen, miért nem úgy, mint a városokban szokás?”

Ezek az egyszerű szavakon át olyan pap ad megoldást a lelkek nagy kérdéseire, akiben a kereszténység és az evangélium léletté oldódott.

Őszinte kívánságunk tehát, hogy ez a könyv jusson el azoknak a kezébe is, akik elől emberi hibák és bűnök elfödve tartják a katolikus hit mélységeit.

A KÉSZ 20 ÉVES JUBILEUMI TALÁLKOZÓJA ESZTERGOMBAN

Az 1989-ben alapított Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) szeptember 4-6 között „Az első 20 év után” címmel színvonalas rendezvénnyel ünnepelte jubileumi évét az esztergomi Szent Adalbert Konferencia Központban és részben a Vármúzeum lovagtermében. A helyszín kiválasztása aligha sikerülhetett volna jobban. A KÉSZ alapításától fogva fő feladatának tekintette a magyar keresztény konzervatív értékek ápolását, terjesztését, s keresztény nemzeti hagyományaink megalapozó és egyik legfontosabb őrzőhelye volt mindig is a „magyar Sion”-ként emlegetett városunk, Esztergom. Ezen túl azonban az is jelkép-értékű, hogy a szervezetnek, melyet Csanád Béla pap, költő, teológiai tanár alapított, első székhelye szintén Adalbertinum néven működött.

A rendezvényre közel 500 résztvevő jött el. A teljes taglétszám jelenleg ennek mintegy tízszerese, s 80-nál több helységben működnek csoportjai. Egyházmegyénkől a debreceni és a nyíregyházi csoport képviseltette magát.

Dr. Osztie Zoltán, az egyesület jelenlegi elnöke, megnyitójában kiemelte, hogy mára a KÉSZ civil szervezetként megkerülhetetlen társadalmi és egyházi tényezővé vált. Beszédében azzal foglalkozott rész-

letesen, hogy mit jelent a KÉSZ az egyes tagok számára. Legfontosabbnak azt tartotta, hogy a szervezet igazi szeretet-közösséggé alakult. Minden találkozás, a küldöttgyűlések, az egyes csoportok meglátogatása, találkozói, a közös zárandoklatok, mind egymás létének örömét fejezik ki. Megpróbálta összegezni a legutóbbi (tiszafüredi) küldöttgyűlés résztvevőitől hallott megnyilatkozásokat. Nem tagadható, hogy a KÉSZ kudarc-élményeket is ad, mert „sok az aratnivaló és kevés a munkás”. De éppen gyengeségeinknek megérzésében van az erő! Erre utal a jubileum jelmondata: „Jövönk: a kisemberek koalíciója”, s itt a ’kisemberek’ szón a jézusi értelemben vett kicsinyekre kell gondolnunk. Sokan mondták azt, hogy a KÉSZ adott alkalmat olyan nagyszerű emberek megismerésére, velük való találkozásokra, akiket egyébként észre sem vettek volna. Sokszor „rácsodálkoztunk” egymásra, mennyire egyformán gondolkodunk. „Ez az a közösség, ahol mindent bátran elmondhatok, nem kell félnem, cenzúráznom gondolataimat” – mondják mások.

Erdő Péter bíboros atya üdvözlő beszédében nagyra értékelt az eddigi működést, és egyúttal szövegezte a jövő teendőiről is. Krisztusnak mondanivalója van

az életünk minden területén: e a teológiai alapot az Egyház ismeri a konkrét cselekvésekben azonban világi szakértelemre is szükség van, ezért nélkülözhetetlen a keresztény értelmiség jelenléte és megnyilatkozása a társadalom minden területén. A mai relativizmus korában különösen fontos, hogy mind nemzeti kultúránkról, mind a keresztény tanításokról közvetítsük az igazságot. A találkozón a visszaemlékezésen túl a szekciótületeken igen fontos társadalmi kérdések (demográfiai helyzetünk, gazdasági és erkölcsi válság, civil összefogás, az ifjúság nevelése) szerepeltek. A záró előadást korábbi miniszterelnöki, Orbán Viktor tartotta. Beszédében sok személyes emlékén túl felvázolta a jövőre vonatkozó terveket, amelyekben a keresztény szellemiségű és erkölcsű Magyarország és magyar nemzet megteremtése és felélesztése döntő szerepet kap. A találkozóhoz ez a kerete is kifejezte a KÉSZ-nek azt a törekvését, hogy a történelmi egyházak által képviselt evangéliumi tanításokat a napi politikai élethez kapcsolja, nemzetünk és kereszténységünk jövője érdekében. A találkozóról bővebben olvashatunk a KÉSZ honlapján: <http://www.keesz.hu>

Dózsa László, a KÉSZ debreceni csoportjának elnöke

TÍZEZER ZARÁNDOK KÍSÉRTE HAZA A PÓCSI SZŰZANYÁT

2009. szeptember 5-e, az Istenszüllő Kegykép hazatérésének a napja kiemelkedő esemény a kegykép történetében. A Kegyképet hét hónapi távollét után mintegy tízezer kísérték Hajdúdorogról otthonába, Máriapócsra, és mintegy kétezeren várták, akik a zárandoklaton nem tudtak részt venni. Mint tudjuk, a Kegyképet 2009. február 7-én gyalogos zárandoklattal vitték át Hajdúdorogra. Erre az átszállításra a máriapócsi bazilika felújítása miatt volt szükség. 7 hónap után a felújítási munkálatok lassan befejeződnek, a kegyoltárt már felújították, így adódott a lehetőség a Kegykép visszahelyezésére a bazilikában.

Aki gyalogos zárandoklaton már részt vett, az tudja, mit jelent egy nap alatt a 45-50 km megtétele, de itt nem a távolságot vállalta a tízezernyi zárandok, hanem olyan utat, ami talán csak egyszer adatik meg az ember életében. Mindezt Seszták Oszkár, a Megyei Közgyűlés Elnöke is tanúsította, aki családjával együtt részt vett a zárandoklat egy szakaszán és részesült abban a kiváltságos helyzetben, hogy néhány száz méteren keresztül vállalja nehezedhetett a kegykép súlya. 3-400 méterenként felváltva nyolcfős csoportokban férfiak vitték a vállukon a közel egy méter magas, a hátoldalán a magyar címerrel ellátott tartóban elhelyezett szentképet. A reggeli órák egy szakaszán a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Büntetés végrehajtási Intézet nyolc fogvatartottja is vitte a Kegyképet. A zárandoklat Kovács Fülöp megyéspüspök vezetésével három órákor indult el az éjszakai virrasztás után, az úton a görög katolikus liturgikus nap szertartásait imádkozták, Mária-énekeket énekeltek. A főpásztor az utat a magyar nemzet lelki és erkölcsi felemelkedéséért ajánlotta fel. A Kegyképet a hajdúdorogi határig, valamint a máriapócsi határtól a kegytemplomig krisztuskatonák kísérték.

EMLEKÜTTÁ VÁLT

Hajdúdorog – Újfehértó – Érpatak – Zsin-delyes – Nagykálló – Kállósejny – Pócspetri –

Máriapócs útvonalon – abból a célból, hogy ez az út emlékként váljon - három úti ikon megáldására is sor került, amelyek egyéni és közadományokból készültek. A zárandoklatot mindenhol szívesen fogadták, élelemmel, gyümölcseccsel, üdítővel várták őket. Bosák Nándor római katolikus püspök Pócspetri határában csatlakozott a menethez, és vezetésével a loretói litániát végezték el.

A VÁRAKOZÁS KEGYELME

A hazaváró ünnepségen a kegytemplom előtti téren Kapin István kegyhelyigazgató házigazda köszöntése után Palóczy Lajosné, a város polgármestere elmondta, hihetetlen összefogásról tett tanúbizonyságot az esemény köré szerveződő hónapokon át tartó öletek, egyéni, közösségi vállalások sora. A várákozás ideje alatt Terdik Szilveszter művészettörténész előadásában osztotta meg a hazavárákkal kutatási eredményeit. A művészettörténész a felújítási munkálatok és korábban végzett levéltári kutatásai során érdekes, eddig nem ismert információkkal gazdagította a kegykép és a kegyhely történetét. Többek között fény derült a korabeli

művészek kiletére, és előkerültek a régebbi tervrajzok is. Végül Kondás Sándor szabadtéri filmje bemutatta a kegyhely, az elmúlt húsz év során megélt ünneplés pillanatait.

Az otthon maradók a város határában várták a Kegyképet a mécsesekkel megvilágított úton, a házak ablakaiban gyertyákkal. Így várták a hazatérő Pócsi Szűzanyát. Ez az este, ez a nap a 10-12 ezer zárandok lelkében azok közé az élmények közé tartozik, amikről nehéz írni, és amik ezután már kitörölhetetlenül mindig ott lesznek a pócsi találkozásokban. Visszatérve a bazilika előtti térre, tapssal, énekkel fogadták a pócsi Szűzanyát. A Szűzanya köszöntése után Kovács Fülöp püspök megáldotta és útjára bocsátotta Kovács János kerékpáros zárandokot, aki elindult a Szent Jakab útra a Mária út, a kegyhely és a magyar zászlóval, hogy ilyenformán egymáshoz kapcsolja a két kegyhelyet.

Szeptember 6-án görög-katolikus szertartásokkal folytatódott az ünneplés, majd a kegyképet visszahelyezték a bazilika felújított kegyoltárára, ettől kezdve a kegykép köszönhető lesz a bazilika északi részén kijelölt helyen.

A kegytemplom belső tere még nem látogatható, de a búcsúk ismét folytatódnak a téren, valamint a képhez lehet járulni a templomban való elhelyezése után, az értetkezés eddigi megszokott útvonalán.

Kovács Ágnes

Ima a Máriapócsi Könnyező Szűzanyához

Könnyező Szűzanyám, bűnösök menedéke, könnyeidre kérlek, eszközöld ki Jézusnál bűneim bocsánatát! Nyerd meg számomra és enyéimre Szent Fiad áldását! Gyógyítsd meg betegségeinket! Vigasztalj szomorúságunkban! Segíts az erényes életben! Vezess végül a boldog mennyországba! Ó könnyező Szűz, ó drága Istenanya, emlékezzél meg rólunk Jézusnál, most és halálunk óráján. Ámen

SZÉKHÁZAT KAPOTT A DEBRECENI KOLPING CSALÁD EGYESÜLET

„Az élet a hitre épül.” (A. Kolping)

Egy társadalom jó működését a családokon keresztül tudjuk lemérni. Napjainkban éppen a széthullott családok sokasága jelzi, hogy valami baj van a társadalommal. Van egy olyan „egyházi magánvállalat” – a kifejezés dr. Bolberitz Páltól, a Magyar Kolping Szövetség egyházi elnökétől (prézsesétől) származik –, amelynek legkisebb „sejtje” elnevezésében benne van a család szó. Az egyes Kolping-család egyesületek a Nemzetközi Kolping Szövetségnek a részei. Ez a szervezet olyan azonos gondolkodású embereket fog össze, akik önmagukat is állandóan továbbképezik hitbeli és szakmai ismeretekben, egymást és embertársaikat segítik, így járulva hozzá a társadalom jobbításához. Ebben Krisztus példája áll előttük, Boldog Adolf Kolping (1813-1865) útmutatásait követve.

ÖTÉVES A DEBRECENI EGYESÜLET

Debrecenben aránylag későn, öt éve született meg a Kolping Család Egyesület. A kezdeményezés a katolikus hívóktól indult el, de a megvalósuláshoz kellett olyan elkötelezett világi személy, mint dr. Katona Imre, és olyan egyházi személy, mint Szegedi Kálmán atya, (aki ma is prézese a családnak, s aki az egyházi irányítást vállalta). Mindehhez Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspökének hozzájárulása is kellett.

Miért jó, hogy végre székházunk is lehet? Kinek köszönhető ez? Milyen új lehetőségeket nyit egy székház léte az egyesület előtt?

A DKCSE székháza Csóra Miklós vállalkozó, akolitus adományára, aki a székház átadásakor a rá jellemző szerénységgel így nyilatkozott: „Mindent a jó Istennek köszönök. Az Ő kegyelme, hogy módomból volt segíteni közösségemet.” Már a ház megáldásának napján érezhető volt, hogy a tagok szívesebben maradtak együtt, oldottabb volt a beszélgetés, mint más alkalmakkor. Ezek az alkalmak a jövőben – remélhetőleg – sokszorozódni fognak. Könnyebb lesz az együttműködés más egyesületekkel.

Balról Szegedi Kálmán, Szulovszky Menyhiért és Csóra Miklós

Lehetséges lesz előadókat hívni egy-egy öszejevetelre. Ha szerényen is, de szállást is fog tudni biztosítani a DKCSE határon túli vagy más helyekről érkezett gyermekek számára. A tervek közt szerepel könyvekkel, újságokkal látni el a székházat, sőt, idővel, számítógéppel is. Ezzel főképp fiatalok számára szeretnék vonzóbbá tenni az egyesületi munkát.

Bérces Mária Klára

PRO ECCLESIA POLGARINENSI – POLONKAI LÁSZLÓ

„Aki Istenben bíz, nem csalatkozik.”

Ha valaki hétköznap a reggeli misére elmegy, könnyen észreveheti, hogy a templom bal oldali padsorában, az úgynevezett asszonyok oldalán, szépen sorban ülnek az asszonyok, úgy 30–40-en, míg a jobb oldali padsorban, a férfi oldalon, sokszor csupán egyetlen férfiember ül. Ez az ember azonban télen-nyáron, esőben, fagyban, mindig elmegy a templomba, hogy Isten dicséretével és áldásával kezdje meg napját.

Ő Polonkai László, Laci bácsi, aki a polgári egyházközség idei kitüntető díját, a Pro Ecclesia Polgarinensi díjat vette át augusztus 16-án a templombúcsú ünnepi szentmiséjén. Ezt a címet azon keveseknek adományozza egyházközségünk, akik valamilyen formában segítik, támogatják az Egyházat, részt vesznek az Egyház életében, és maguk is példamutató életükkel másoknak is segítenek észrevenni a Katolikus Egyház szellemi és erkölcsi értékeit.

AZ IMA EREJE

Egész életét a becsület, a tisztesség, a másokon segíteni akarás, a jó szándék és az Istenhez való ragaszkodás fémjelzi. Bizony sok idő eltelt azóta, hogy 1925. június 15-én meglátta a napvilágot. Szüleiével, és 4 testvérével egy Polgárhoz közeli tanyán éltek, ahol hosszú évekig a családi gazdaságban dolgoztak. A családban a vallásos nevelést, az istenhit magyát édesanyja ültette el benne. Bár életüket lefoglalták a tanya körüli tennivalók, azért mindig jutott idő a hétköznapokban is az Istenre. A család sohasem kezdte el az étkezéseket az asztali áldás nélkül, és nem nyugodott le a nap a közös családi ima nélkül sem. Édesanyjuk életvitelre, aki a rózsafüzér társulatnak is tagja volt, példát mutatott a gyermekeknek. Laci bácsi és édesanyja, a hajnali roratéra is eljárt a tanyáról, 7 km-

ről, dacára a nagy távolságnak és a sokszor zord decemberi időjárásnak.

Laci bácsi a háború és a kommunizmus viharait átvészelve, 1970-ig a tanyán munkálkodott, majd a nyugati-főcsatorna zsilipjének kezelésével bízták meg, ahol 15 évig, nyugdíjazásáig dolgozott.

Nyugdíjas éveit, már itt, Polgáron kezdte, amelyhez szervesen kapcsolódott egy még aktívabb egyházközségi élet. Az ő segítségével is kellett ahhoz, hogy a templom szentély renoválása elkészülhessen, hogy az orgona csodálatosan megújuljon és még sok egyéb dolog, mely által Polgár és katolikus közössége is gazdagodott.

FONTOSSÁGI SORREND...

Bár Laci bácsi már 85. évét tapossa, még mindig töretlen vidámsággal és optimizmussal tekint az életre. Mesélte, hogy tavaly a hajnali roratéra menve megborlott, és mindkét karja eltört. Ennek ellenére elment a misére, szépen megáldozott, és utána sértelt el az orvoshoz. Vagy máskor, műtét után, közölte orvosával, hogy neki pedig otthon kell lennie még Húsvét előtt, mert nem múlhat el Húsvét úgy, hogy ő ne vegyen részt a feltámadási körmeneten. Úgy is lett.

Sokunkban bizonyára felmerül a kérdés, honnan ez az erő? A választ maga Laci bácsi adta meg. Istenben bízom. Bármilyen bajomhoz fordulok, és eddig mindig megsegített. Ez ad nekem erőt, vidámságot és kitartást a mindennapokhoz.

Kedves Laci bácsi! Isten áldja meg további életét, és tartsa meg még sokáig ebben a szellemi frissességben, fizikai és lelki egészségben. Gratulálunk az elismerő címhez, és reméljük, még sokáig köreinkben tudhatjuk.

Rapcsák Judit

PRO COMMUNITATE CHRISTIANA DÍJAT KAPTAK

Demény Pál

Hevelő József

Váradi Antal

A Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye püspöke 2007-ben Pro Communitate Christiana díjat alapított azok elismerésére, akik életművükkel vagy különös figyelmet érdemlő, példaadó tevékenységükkel gazdagítják az egyházmegye közösségét.

2009-ben ezt az elismerést Demény Pál, a berettyóújfalui egyházközség világi elnöke; Hevelő József, a debreceni Szent Anna-plébánia gondnoka és Váradi Antal, a balmazújvárosi egyházközség kántora és gondnoka kapta.

MINISTRÁNSOK A VELENCEI-TÓNÁL

Fehérgyarmati, jánkrajtisi és kölcsei ministránsok vettek részt a 2009. augusztus 3-7. között, a Velenceifürdőn megrendezett egyházközségi mi-

nyházközséghez tartozó, az oltár szolgálatát végző fiatalok megismerkedhettek egymással, s a pihenés mellett jutott szerep a lelki feltöltődésnek is.

nistráns táborban. Agárdról hajóval átkelve a tavon megnéztük Pákozdon a Misszió – a magyar katonák a nemzetközi békefenntartásban 1896-tól napjainkig c. tárlatvezetéssel, amelyhez egy interaktív bemutató is tartozott. A bemutató fénypontja volt, amikor felpróbálhattuk az egyes katonai ruházatokat. Székesfehérváron megtekintettük a Szent István Király Múzeum régészeti kiállítását, a Szent István Király Bazilikát, és a templomát, valamint a Királyok sírkertjét. Kaszap István sírjánál pedig virágot helyeztünk el.

Isten kegyelme a rossz idő ellenére is ránk mosolygott, és két nap a gyerekek és a felnőttek nagy öröme még strandolhattunk is.

A táborban az egymástól távol lévő, de egy

Reméljük, hogy ezáltal növekedett elkötelezettségük Jézushoz és az egyházhoz is.

A képek megtekinthetők egyházközségünk honlapján: www.romaikatolikusfy.5mp.eu

Dr. Kádár Brigitta és Ruszki Gábor

HOVÁ MEGYÜNK LEGKÖZELEBB???

Hittanosaink számára a nyári vakáció a felhőtlen kikapcsolódás időszaka, de kevesen fontolják meg a tanévzáró szentmisén elhangzó vers utolsó sorait:

„Szeptemberig lesz az iskola bezárva,

De ne feledd, a templomajtó egész évben kintárva!”

Sokan közülük, sajnos, az Istennel való kapcsolatukat is szüneteltetik. Ezért ilyenkor különböző programok szervezésével igyekszünk őket a templom vonzáskörzetében tartani.

Ebben az évben először a Bökő Péter káplán atya által szervezett boldogkőváraljai táborozáson vehettek részt az újfehértói hittanosokkal együtt a filiákban lakó gyerekek is. Majd ugyanebben a festői szépségű falucskában töltöttünk el néhány felejthetetlen napot Juhász Imre plébános atya vezetésével.

A téglási gyerekek számára immár hagyományosan tekinthető balkányi biciklitúrához idén hajdúhadházi hittanosok is csatlakoztak. Tizenketten vágunk neki a mintegy 20 km-es útnak. Megérkezve Bakó Sándor atya nemcsak információkat osztott meg velünk, hanem a balkányi hívek egyikétől kapott, ízes barackját is. Köszönjük!

A nap többi részét a sportpályán töltöttük, legnagyobb sikert ismét a drótkötélpályán való csúsz-

dázás aratta. A virágdíszbe öltöztetett geszterédi Szent Anna-templomhoz érve, a hangosításnak köszönhetően az utcán állva is be tudtunk kapcsolódni néhány percre a búcsú ünneplésébe.

Hamarosan újra nyeregbe szállva, Hajdúböszörményt vettük célba. A hajdúböszörményi Szent István-templomban gyermekszerető közösség, Pankotai József plébános és a sekrestyés Mancika néni várt bennünket.

Utoljára még egy napot a közeli Bocskai kert felfedezésére szántunk. Itt Holczer Gyula kanonok gondolataival lettünk gazdagabbak. A csendes szemerkélő eső a zoltáros szavait, érzéseit idézte fel bennem: Isten, én Istenem, téged kereslek, utánad szomjazik a lelkem! Érted sóvárog a testem, mint a száraz, tikkadt, kiaszott föld (Zsolt 63,2)

Kép és szöveg: Nagy Lászlóné

A KITARTÓ MUNKA, JÓ TANULÁS JUTALMA: TÁBOROZÁS

„Kolping Adolf mint kölni egyházmegye katolikus pap 1849-ben indította el mozgalmát. Szándéka szerint a kereszténységet életszerűen és bátran bele kell vinni a gyakorlati életbe.”

Juhász Imre prézes atya a Magyar Kolping Szövetség Keleti Körzet egyházi elnöke, újfehértói plébános vendégül látta egy hétre azt a harminc gyermeket, akik az ország kolping iskoláiból Újfehértóra érkeztek. Állandó szállásuk az egyházközség Közösségi Háza volt. Innen indultak el megyénkbe a szélrózsa minden irányába nap, mint nap, hogy új élményeket szerezzenek. Imre atya segítői voltak Csóti Tamásné tanárnő a Pétfürdői Kolping Iskolából és Schmidt Kinga tanárnő a Szekszárdi Kolping Iskolából.

Csóti Tamásné Margó elmondta, hogy második alkalommal üdültenek gyerekeket itt a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében. A kolping iskolából száz gyermekből egy gyermek juthatott el ebbe a táborba. A résztvevő gyerekek vallásukat tekintve katolikusok, reformátusok, evangélikusok. Jó példa ez arra, hogy az ökumené jelen van ezekben az intézményekben. Idejük nagy részét elsősorban az töltötte ki, hogy minél többet megtudjanak erről a térségről, erről az egyházmegyéről. Megismerkedtek Újfehértó város történetével és nevezetességeivel, és aktívan részt vehettek a város időszerű gazdag programjaiban. Jártak a filiákban és megnézték templomainkat. Hajdúdorog különösen nagy hatással volt rájuk, hiszen a Máriaapócsi Szűzanya kegyképét a templom felújítása miatt ekkor itt őrizték.

Zsirosné Seres Judit

MEGALAKULT

Megalakult a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye 46. karitászcsoportja Hajdúdorogon Juhász Imre plébános úr támogatásával, Gégény Béla karitászigazgató jelenlétében.

Hajdúdorog Római Katolikus Egyházközsége 9 önkéntes taggal megalapította a plébániai karitászcsoportot. Védőszentjének Nagyboldogasszonyt választotta. Vezetője Soós Sándorné lett. Első feladatuk a település feltérképezése utcánként, hogy a rászorulókat és a jószándékú segítőkét megtalálják és bevonják a karitász tevékenységébe. A 150 éves templomszentelés ünnepére úgy készülnek, hogy Hajdúdorog valamennyi lakosáért utcánként minden vasárnap szentmisében imádkoznak, hogy lélekben megújuljanak és kereszténységükben megerősödjenek.

Gégény Béla

ELSŐ KÖRZETI TALÁLKOZÓ A DEBRECENI KOLPING SZÉKHÁZBAN

Kerek két hónappal a megáldása után a debreceni Kolping ház fogadta a keleti régió képviselőit. Először járt itt a körzet prézese, Juhász Imre atya, akit a többi vendéggel együtt szeretettel köszöntött dr. Szulyovszky Menyhért világi elnök és Szegedi Kálmán helyi prézes.

A találkozás elsődleges célja ezúttal a közelgő országos választásokra küldendő képviselői tagok megválasztása volt. Két seniort, két aktív tagot és két juniort választottak meg.

A találkozó gyakorlati kérdések is elhangzottak pályázati felhívásokról és testvérkapcsolatok erősítéséről.

Némethné Székely Jutka közölte az internetes elérhetőség közeli megvalósulását: www.kolpingdebrecen.dnyem.hu. Él az elektronikus levél is: kolpingdebrecen@gmail.com

Szeretettel várnak minden hírt, ötletet, ajánlatot, ami segítheti a Család eredményesebb munkáját.

Bérces Mária Klára

*Tiszta Szerelmem
Lehetséges?*

„Boldogok a tisztaszívűek”

Országos imaestet tartottak a tisztaságért 2009. szeptember 23-án. A debreceni fiatalok a Szent Anna székesegyházban kapcsolódtak a programhoz.

A VIHAR ÉS JÉGKÁR ENYHÍTÉSE SZABOLCSBAN

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitász a június 7-én vihart és jégkárt szenvedett települések önkormányzataival és a helyi plébánosokkal, valamint a karitász szervezetekkel együttműködve befejezte a Katolikus Karitász támogatásával nyújtott segélyprogramjának első részét. A legsürgősebben családonként 10 ezer forint egyszeri segélyt juttattunk el a legrászorultabbaknak, felekezeti hovatartozás nélkül.

300 család részesült a Katolikus Karitász 3 millió forintos katasztrófa-segélyéből a következő településeken: Kótaj 60, Kemece 60, Nyírbogdány 65, Nyírtura 25, Nyírkarász 30, Székely 20, Berkesz 20, Demecser-Borzsova tanya 20 család. A segélyeket többnyire a polgármesteri hivatalok hivatalos helyeiben adtuk át a polgármesterek jelenlétében.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitász a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye gyűjtéséből 3 millió forinttal segíti az augusztus végén jég- és viharkárt szenvedett településeket. Kemece 1 millió, Nyírkarász 1 millió, Nyírbogdány 800 ezer Márokpapi 200 ezer forint támogatásban részesül.

ITTHAGYTÁK A MOSOLYUKAT

39 dévai gyermek 4 nevelővel elhozta Kelt-Magyarországra Csaba testvér szeretetét. Egy héten át Nyíregyházán, Kisvárdán, Ajakon és Nagykállóban a befogadó családoknál tapasztalták meg a családi élet melegségét, a karitász-közösségek összetartó erejét. Egy hét után megszálltuk a Tisza partot a Gergelyugornyán lévő karitász üdülőben. Minden cseppjét kiélveztuk a víznek és minden percét a jó időnek. Szerda este mécesest gyűjtöttünk a Tisza partján és a mécesekkel együtt elvitte bánatunkat a szőke Tisza. Csütörtökön szentmisében adtunk hálát a befogadó szülőkért, a segítőkért, az adományozókért. Olyan atya mutatta be Gergelyugornyán a szentmisét, aki kispap korában két évig segítőként vett részt a gyermekeink táboroztatásában.

Közös éneklés és szalonnasütés után tértünk nyugovóra. Pénteken elindultunk Abaújszántóra, ahol Varga Gábor atya és segítői vártak bennünket finom falatokkal. Meglátogattuk a magyar nyelvű Biblia bölcsőjét, Vizsolyt, Göncöt, majd megmászottuk Boldogkőváralja várát. Leereszkedtünk a Hét tündér pincelabirintusba. Este özhúsból készült bográcsgulyás után táboroznél énekeljük ki magunkat. Szombat reggel visszaindultak gyermekeink Dévára, Torockóra, Szovátára, Nagyszalontára. Magukkal vitték szeretetünket, de itt hagyták mosolyukat. November végén ismét egymásra mosolyoghatunk és átölheljük egymást, kifejezve azt, hogy Csaba testvér és az őt segítő szerete határralan.

Gégény Béla, Karitász igazgató

EZÜSTMISÉS ÁLDÁS

25 éve áll Isten szolgálatában Takács Géza György római katolikus plébános. Papi hivatásának jubileuma alkalmából ünnepi szentmisét, ezüstmisért tartott a hívek számára. A nyírkarászi ezüstmise után az elmúlt hét végén Baktalórántházán is sor került e szép eseményre. Géza atya prédikációjában tanújelét adta annak, hogyan lehet Isten ígéjének hirdetésében mindig megújulni, Jézus követésében elől járni és utat mutatni a vallásos életű embereknek. Kívánjuk, a jó Isten ezüstözze be az ő életét, adjon neki egészséget, hogy továbbra is buzgó elhivatottsággal járjon ezen az úton, és élje meg az arany, és a többi jubileumi miséit is. Az ezüstmise végén a kifeszített stóla mellett áldásban részesített kicsiket, nagyokat, időseket, bete-

geket. Ez az áldás adjon erőt mindenkinek római katolikus hitének megélésére nemcsak az ünnepnapokon, hanem az egyre nehezebb és gyötrelmebb hétköznapokon is!

Kép és szöveg: Némethné Csabák Éva

MESZLÉNYI ZOLTÁN ESZTERGOMI SEGÉDPÜSPÖK BOLDOGGÁAVATÁSA

XVI. Benedek pápa július 3-án jóváhagyta azt a dekrétumot, amely elismeri többek között Meszlényi Zoltán esztergomi segédpüspök vértanúságát. A főpásztor boldoggáavatására október 31-én 10.30-kor ünnepi szentmise keretében kerül sor az esztergomi bazilikában.

A szentmisén jelen lesz Angelo Amato érsek, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa.

Az ünnepi esemény részleteiről a későbbiekben küldünk tájékoztatást.

MESZLÉNYI ZOLTÁN ESZTERGOMI SEGÉDPÜSPÖK ÉLETRAJZA

Meszlényi Zoltán Lajos 1892. január 2-án született Hatvanban. Esztergomban a benecés gimnáziumban érettségizett, majd pártfogója, Vaszary Kolos bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek Rómába küldte, ahol teológiát tanult a Collegium Germanico-Hungaricumban. 1915. október 28-án szentelték pappá.

1916 végétől Csernoch János bíboros, hercegprímás megbízásából a Prímási Palotában dolgozott. 1931-ben lett a főkáptalan tag-

ja, a későbbiekben nógrádi és honti főesperes, majd a káptalan helynöke.

XI. Piusz pápa kinevezése nyomán 1937. október 28-án Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás, Breyer István győri megyéspüspök és Kriston Endre püspök Sinope címzetes püspökévé szentelte. Ettől a pillanattól a mindenkori esztergomi érsek segédpüspöke volt.

Amikor az állambiztonsági szervek Mindszenty József bíborost 1948. december 26-án letartóztatták, majd koncepciók perben elítélték, a kinevezett érseki helynök, Drahos János pedig meghalt, ő lett az egyházmegye érseki helynöke. Székfoglalójában ígéretet tett: „Krisztus hű pásztoraként a hitet és Egyházunk iránti hűséget nem tagadom meg soha! Isten engem úgy segítjen!”

Meszlényi Zoltán püspököt 1950. június 29-én késő délután hurcolták el esztergomi lakásáról az állambiztonsági szervek emberei. A kistarcsai internálótáborba került, ahol elkülönítve őrizték és kínozták. A kínzások, ütlegelések és végkimerülés következtében 1951. március 4-én halt meg. Hamvait a rákoskeresztúri Új Köztemetőben helyezték el. 1966. június 24-én földi maradványait exhumálták, és az esztergomi bazilikában helyezték örök nyugalomra.

Budapest, 2009. szeptember 9.

KÖSZÖNET A 15 ÉVÉRT

Vasárnapi ünnepi szentmise keretében búcsúzott el a berettyóújfalui hívektől Hasulyó János plébános, kanonok, 2009. július 26-án.

Két héttel korábban meglepetéssel értesültünk arról, hogy Püspök Úr János atyát augusztus 1-étől új feladattal bízta meg és egy új egyházközség élére kerül.

A búcsúzás mindig fájó, különösen akkor, ha olyan embertől kell elválnunk, akit megszerettünk, akivel barátok lettünk. A búcsúzásnál előkerülnek a régi emlékek és még a kevésbé jó dolgok is megszépülnek.

Így mi is kissé nehéz szívvel vettük tudomásul János atya távozását.

A búcsúzás mindig számvetés is az eltelt évekről.

Így most ezúton is szeretnénk köszönetet mondani, hogy 15 éven keresztül lelkes vezetője volt egyházközségünknek. Lelkiismeretesen végezte a mindennapi feladatokat, amit a papi hivatása és emberbaráti szeretete diktált. Nem volt könnyű feladata, hiszen városunk lakosságának többségében református és katolikusok között is kevés a vallását gyakorló ember. Feladatát a berettyóújfalui Jézus Szíve plébánián és a plébániához tartozó 5 filiában és egy miséző helyen látta el.

Fáradhatatlan munkálkodott, a templomok és plébánia épületek felújításában is.

Köszönjük a tőle kapott lelki útavalókat és kérjük, hogy a jó Isten segítse további pályáján.

Tóth Béla

A bizalom zárandokútja Pécssett

Fünfkirchen Pécsseth Helyszíni **Taizé** **Fiatalközösség** **Fiatalközösség** **2009. október 23-25.**

www.taize.fr/pecs

MÉG VAN NÉHÁNY HELY SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT 2009. OKTÓBER 23-29.

Lelki vezető: Lengyel József atya, Csenger

7 nap / 6 éjszaka / 6 teljes napi program

Érdeklődni és jelentkezni: *Bohán Juditnál*, elérhetőség: 06-30/525-9188 és bohanjudit@gmail.com és *Lengyel József atyánál* lehet, elérhetőség: 06-30/445-4719 és lengyel7@freemail.hu

FAVÉT

Idén hatodik alkalommal rendezik meg a Fialatok A Világ Életéért (Favét) találkozót 2009. október 17-én Nyíregyházán a Szent Imre Gimnáziumban. Az ifjúsági találkozón

Fotó: archív

azok a 7-12 osztályos fiatalok vesznek részt, akik cselekedni akarnak a világ életéért.

ÜZLETI TALÁLKOZÓ KERESZTÉNY ÜZLETEMBEREKNEK, VÁLLALKOZÓKNAK

Az ÉrtékMegőrző (ÉrMe) Klub és Üzleti Hálózat a keresztény üzletembereket, vállalkozókat és gazdasági területen dolgozó alkalmazottakat fogja össze 2000 óta (www.ermehalo.hu). A közel tíz éves múltra visszatekintő ÉrMe Magyarországon első alkalommal rendezi meg az **Értékorientált Vállalkozók I. Üzleti Találkozóját**, melyre meghívunk minden nyitott, keresztény vállalkozót, akinek fontosak az alapvető emberi és üzleti értékek, és szívesen megismerkednek, üzletet kötnek hasonló gondolkodású vállalkozókkal! A találkozón alkalom nyílik a bemutatkozásra, a bizalom építésére, konkrét tárgyalásokra szervezett formában.

Időpont: 2009. október 14.

Helyszín: Hotel Benczúr, Budapest VI. kerület, Benczúr u. 35.

További információ, jelentkezés: www.ermehalo.hu

Tel.: 62/327-5188, 20/992-5459

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Szerkesztő: Kovács Ágnes

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: sajtoiroda@dnyem.hu

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

*„Menjetek az
egész világra,
és hirdessétek
az evangéliumot
minden terem-
ménynek.”
(Mt 16,15)*